

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2007 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. J. Kukučky a Mgr. Ivo Lapčíkem

t a k t o :

obžalovaná

I. L.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX, okres XXXXX,
v současné době na adrese XXXXX,
tč. na mateřské dovolené

je vinna

ž e

1)

- a) v přesně nezjištěnou dobu od ledna 1997 do prosince 1998 si od manželů J. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a J. V., nar. XXXXX, bytem tamtéž, postupně celkem čtyřmi výpůjčkami po 500 000,- Kč pod různými záminkami vypůjčila celkem 2 000 000,- Kč, které se zavázala splatit

v řádu několika měsíců, ač věděla, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna peníze vrátit a dosud je nevrátila,

- b) v přesně nezjištěný den v měsíci lednu 1998 si na základě písemné dohody k bližší nezjištěnému účelu vypůjčila od J. F., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 500.000,- Kč s tím, že do šesti měsíců dlužnou částku vrátí, ač jí bylo známo, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna peníze vrátit, a dosud je nevrátila,
 - c) v přesně nezjištěný den v měsíci květnu či červnu 1998 si opět od J. F. vypůjčila dalších 50.000,- Kč, které slíbila vrátit v horizontu několika měsíců společně s předchozí vypůjčenou sumou, ač věděla, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna dlužnou částku vrátit, a dosud ji nevrátila,
- 2) přesvědčila M.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, aby požádala pobočku České spořitelny, a.s. v XXXXXě o poskytnutí úvěru, což M.H. učinila a dne 17.6.1999 podepsala v sídle pobočky spořitelny v XXXXXě smlouvu o úvěru č. 53-906406-3 na částku 200.000,- Kč, když obžalovaná L. navíc k žádosti o úvěr jako ručitele uvedla P. L., nar. XXXXX, přičemž bez jeho vědomí vyplnila doklad potvrzení o výši pracovního příjmu ze dne 10.6.1999, kde nepravdivě uvedla, že P. L. pracuje v její firmě XXXXX a má měsíční příjem 14 800,- Kč, a ručitele R. J., nar. XXXXX, u něhož rovněž zajistila nepravdivé potvrzení o zaměstnavateli a příjmu, a tyto peníze dne 18.6.1999, po předchozí ústní dohodě, předala k plné dispozici I. L., která peníze investovala do firmy XXXXX, přičemž se jí písemně zavázala, že měsíční splátky úvěru bude za M.H. platit až do konečného splacení úvěru, avšak úvěr od května 2000 splácela s prodlením a v lednu 2002 přestala hradit úplně a měsíční úhrady tak přešly na M.H. a ručitele, přičemž dosud své závazky nevyřídala,
- 3)
- a) v přesně nezjištěné době v srpnu roku 2000 si od manželů J. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a J. V., nar. XXXXX, bytem tamtéž, vypůjčila částku 150 000,- Kč, kterou se zavázala vrátit do srpna 2001, ač věděla, že vzhledem ke své finanční situaci i předchozím finančním závazkům není schopna peníze splatit, peníze použila k nezjištěnému účelu a do současné doby celou částku nadále manželům V. dluží,
 - b) v přesně nezjištěný den v březnu 2000 si od J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou zaplacení celního dluhu za zboží dovezené z Vietnamu vypůjčila částku 430.000,- Kč, kterou se ústním slibem zavázala splatit do měsíce, přičemž věděla, že vzhledem ke své tehdejší finanční

situaci, zejména jiným nesplaceným závazkům, není schopna dlužnou sumu řádně a včas vrátit, a vrátila pouze 180.000,- Kč, přičemž 250.000,- Kč dluží dodnes,

- c) v blíže nezjištěný den v polovině roku 2000 si od M.P., nar. XXXXX, bytem XXXX, vypůjčila částku 500.000,- Kč s písemným potvrzením vrácení celé částky do šesti měsíců, což neučinila, ale naopak v přesně nezjištěný den v prosinci 2000 si opětovně od M.P. vypůjčila dalších 200.000,- Kč, vše pro společnost XXXXX, s tím, že tuto i předchozí vypůjčenou sumu vrátí nejpozději do jednoho roku, ačkoliv věděla, že vzhledem k finančním závazkům svým i své společnosti toto nebude schopna řádně a včas učinit, a dodnes tak neučinila,
- d) dne 8.2.2001 na základě smlouvy o půjčce si od J.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, vypůjčila na nákup zboží částku 320.000,- Kč a potvrdila vrácení půjčených peněz formou sedmi měsíčních splátek do 15.9.2001, což vzhledem k její tehdejší finanční situaci bylo nereálné, a peníze dosud nevrátila,
- e) dne 12.2.2001 si od J. K. vypůjčila dalších 450.000,- Kč, na které vystavila vlastní směnku s dobou splatnosti 15.5.2001, když předem věděla vzhledem ke své finanční situaci, že dlužnou částku nebude schopna řádně a včas vrátit, a dodnes tak neučinila,
- f) dne 15.9.2001 si od J.P. vypůjčila dalších 221.000,- Kč, kdy ve smlouvě o půjčce se zavázala splatit dluh do tří měsíců, což nesplnila, a vzhledem ke své finanční situaci ani splnit nemohla,
- g) dne 21.1.2002 si od M.P. vypůjčila dalších 135.000,- Kč na opravu osobního auta s tím, že tyto peníze vrátí v okamžiku, kdy pojišťovna poskytne plnění v rámci pojistné události, ačkoliv jí bylo známo, že peníze od pojišťovny obdrží leasingová společnost, od níž L. vozidlo měla v pronájmu, a že vzhledem ke své tehdejší finanční situaci mu půjčené peníze nebude moci vrátit v dohodnutém termínu, tj. do 31.3.2002, a dosud je nevrátila,
- h) dne 1.2.2002 si od M.P. vypůjčila dalších 90.000,- Kč, údajně na nákup zboží, z jehož následného prodeje měla v termínu do 30.6.2002 uhradit nejen půjčku tuto, ale i předchozích 135.000,- Kč, přestože vzhledem ke své tehdejší finanční situaci dobře věděla, že dlužnou sumu mu vrátit nebude schopna, a dosud nevrátila,

- 4) na její žádost P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, požádal dne 17.2.2000 u pobočky GE Capital Bank, a.s. Praha v XXXXXě o úvěr ve výši 75.000,- Kč, který mu dne 23.2.2000 byl poskytnut, bez jeho vědomí vystavila „Potvrzení o výši příjmu“ s datem 17.2.2000, jako doklad potřebný pro poskytnutí úvěru, ve kterém zfalšovala výši čistého měsíčního příjmu P.L. u zaměstnavatele, jímž byla ona sama prostřednictvím firmy XXXXX, když v potvrzení uvedla výši příjmu 12.230,- Kč, ačkoliv příjem L. byl maximálně do 6.000,- Kč, navíc celou částku si I.L. okamžitě vypůjčila se slibem splácet za L. měsíční splátky, což však rádně nečinila, a dodnes není úvěr splacen,
- 5) dne 23.2.2000 požádala u pobočky GE Capital Bank, a.s. Praha v XXXXXě o úvěr ve výši 75.000,- Kč, který jí banka dne 25.2.2000 poskytla, když v dokladu „Potvrzení o výši příjmu“, potřebném pro poskytnutí úvěru, si sama zfalšovala výši čistého měsíčního příjmu u firmy XXXXX ve výši 15.000,- Kč, ačkoliv věděla o své neutěšené finanční situaci, kdy její firma XXXXX, stejně jako ona sama, byla silně zadlužená, úvěr rádně nesplácela a dodnes bance dluží,
- 6) dne 17.4.2001 požádala u pobočky České spořitelny, a.s. v XXXXXě o hotovostní úvěr ve výši 90.000,- Kč, který jí spořitelna dne 18.4.2001 poskytla, když v dokladu „Potvrzení o výši příjmu“, potřebném pro poskytnutí úvěru, sama nadhodnotila výši čistého měsíčního příjmu u své firmy XXXXX ve výši 12.108,- Kč, ačkoliv znala finanční situaci svou i své firmy, která byla silně zadlužená, počátkem roku 2002 se dostala se splátkami do prodlení a v březnu 2002 úvěr přestala splácet úplně,
- 7) požádala M.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, aby se formálně stala ručitelkou úvěru jejího bratra P. L., k čemuž jí K. poskytla vyplněný formulář o výši svého příjmu, kde na žádost L. nepravdivě navýšila svůj příjem a použila v žádosti o poskytnutí úvěru, který sama vyplnila na M.K. a požádala za ni v pobočce Komerční banky a.s. v XXXXXě o hotovostní úvěr, K. žádost podepsala a dne 30.4.2001 jí byl hotovostní úvěr ve výši 400.000,- Kč přiznán, když L. navíc k žádosti o úvěr jako ručitele uvedla J.V., nar. XXXXX, přičemž bez jeho vědomí vyplnila doklad „Potvrzení o výši pracovního příjmu“, kde nepravdivě uvedla, že V. pracuje v její firmě XXXXX, po převzetí peněz pak K. poskytla celou výši úvěru I. L., která se zavázala plnit za ni závazky vůči bance, což nečinila,
- 8) přemluvila svého bratra P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, aby si vyřídil hotovostní úvěr a peníze takto získané jí půjčil pro její podnikání, P. L. dne 28.6.2001 požádal v pobočce GE Capital Bank, a.s. v XXXXXě o úvěr ve výši 80.000,- Kč, když v žádosti, kterou vyřizovala I.L., ona sama uvedla L. čistý měsíční příjem ve výši 12.230,- Kč, když ve skutečnosti P. L. už u společnosti

XXXXX nepracoval, takto dne 28.6.2001 došlo k uzavření smlouvy o úvěru a vyplacení částky 80.000,- Kč,

9) přemluvila bratra P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a jeho manželku A.L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, aby si vyřídili hotovostní úvěr a následně peníze předali do její dispozice a ona bude úvěr splácet, manželé L. tedy dne 10.12.2001 v pobočce Komerční banky a.s. v XXXXXě požádali o úvěr, stejného dne 10.12.2001 uzavřeli smlouvu o poskytnutí úvěru reg. č. XXXXX, na jejímž základě jim pak byla vyplacena částka 500.000,- Kč, přičemž k žádosti o úvěr zfalšovala I. L. doklad „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ P. L., když v něm kromě jiných nepravdivých údajů uvedla i to, že P.L. má čistý měsíční příjem 28.300,- Kč, ačkoliv jeho průměrný plat byl u její společnosti do 6.000,- Kč a navíc v té době už u firmy XXXXX, několik měsíců nepracoval, dále pak ve stejné věci, bez vědomí jmenované, vyhotovila potvrzení o zaměstnání u firmy XXXXX pro Y.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, kde Y.K. nikdy nepracovala, přičemž od počátku nebyl úvěr řádně splácen,

10)

- a) dne 11.1.2002 na pobočce České spořitelny a.s. v XXXXXě uzavřela Smlouvu o poskytnutí úvěru na spořizrovém účtu ve výši 20.000,- Kč, kdy jako doklad potřebný pro poskytnutí úvěru předložila „Potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnance“, a to od firmy XXXXX s uvedením čisté mzdy ve výši 24.130,- Kč, ačkoliv u této firmy nikdy nepracovala a nepobírala žádný plat, a úvěr řádně a včas nesplácela a dosud nesplatila,
- b) dne 14.2.2002 uzavřela u pobočky Komerční banky a.s. v XXXXXě Smlouvu o úvěru na 450.000,- Kč, kde opětovně předložila zfalšované „Potvrzení o výši příjmu“ od firmy XXXXX s uvedením průměrného měsíčního příjmu ve výši 22.800,- Kč, ačkoliv u této společnosti nebyla nikdy zaměstnaná, stejně zfalšované předložila i „Potvrzení o výši příjmu“ ručitele O.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, které sama vystavila a uvedla v něm V. jako zaměstnance své firmy XXXXX s příjmem 23.150,- Kč, ačkoliv údaje v dokladu uvedené se nezakládaly na pravdě, a úvěr od počátku řádně a včas nesplácela,
- c) dne 21.3.2002 uzavřela u pobočky GE Capital Bank a.s. v XXXXXě Smlouvu o úvěru s pojištěním klienta na částku 40.000,- Kč, když předtím v žádosti o poskytnutí úvěru uvedla jako výši svého příjmu 15.000,- Kč, přestože ve skutečnosti, vzhledem k silné zadluženosti její firmy XXXXX, byl tento údaj nepravdivý a podle dodatečného vyjádření banky by při

uvedení skutečného příjmu úvěr neposkytla, úvěr byl od počátku hrazen s prodlením a koncem roku 2002 byly platby zastaveny úplně,

- 11) v přesně nezjištěnou dobu v průběhu měsíce května 2003 si od svého bratra P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, postupně vypůjčila nejprve 66.000,- Kč a pak 186.000,- Kč s tím, že v termínu do 14 dnů všechny vypůjčené peníze vrátí, když je použije pro rychle návratnou investici do nákupu zboží a jeho dalšího prodeje, přičemž tyto peníze do obchodu neinvestovala, ale použila k přesně nezjištěnému jinému účelu a L. nic nevrátila, přičemž vzhledem ke svým předchozím závazkům jí muselo být jasné, že peníze nebude moci řádně a včas vrátit, což dodnes neučinila,

t e d y

- ad 1) ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,
- ad 2) úmyslně zosnovala, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, a způsobil tak škodu nikoliv malou,
- ad 3) ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu,
- ad 4) úmyslně zosnovala, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, a způsobil tak škodu nikoliv malou,
- ad 5) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje, a způsobila tak škodu nikoliv malou,
- ad 6) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje, a způsobila tak škodu nikoliv malou,
- ad 7) úmyslně zosnovala, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, a způsobil tak škodu nikoliv malou,
- ad 8) úmyslně zosnovala, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, a způsobil tak škodu nikoliv malou,
- ad 9) úmyslně zosnovala, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, a způsobil takovým činem značnou škodu,
- ad 10) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje, a způsobila takovým činem značnou škodu,
- ad 11) ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli malou,

t í m s p á c h a l a

- ad 1) trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 2, 4, 7, 8) čtyřnásobný trestný čin úvěrový podvod podle § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 3) trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 5, 6) dvojnásobný trestný čin úvěrový podvod podle § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 9) trestný čin úvěrový podvod podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 10) trestný čin úvěrový podvod podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.,
- ad 11) trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona.

Za to se odsuzuje:

podle § 250 odst. 3 trestního zákona, ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 trestního zákona,

k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.

Podle § 60a odst. 1, 2 trestního zákona se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 5 (pět) let.**

Zároveň se nad obžalovanou vyslovuje dohled v rozsahu uvedeném v ustanovení § 26a, § 26b trestního zákona.

Podle ustanovení § 60a odst. 4 trestního zákona je obžalovaná I. L. povinna ve zkušební době dle svých sil uhradit způsobenou škodu.

Podle ustanovení § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 trestního zákona trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech, na dobu **5 (pět) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- J.F., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 550.000,- Kč,
- M.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 30 400,- Kč,
- manželům J.V., nar. XXXXX, a J.V., nar. XXXXX, oba bytem XXXXX částku 2 150 000,- Kč,
- J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 700 000,- Kč,
- J.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 541 000,- Kč,
- P.L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 252 000,- Kč,
- R.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 25 000,- Kč,
- Y.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 27 500,- Kč,
- M.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 346 875,- Kč,
- O.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 609 800,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený J.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, tč. XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození: J.P., P.L., M.K. a Y.K. se zbytkem svých nároků na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Oproti tomu:

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

obžalovaná

I. L.,

zprošťuje

z obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, podané dne 27.12.2006, u Krajského soudu v Brně, sp.zn. 3KZV 37/2006

pro skutek,

že

dne 28.6.2001 v XXXXX, okres XXXXX, si na základě Smlouvy o půjčce půjčila od J. a J. V. částku 731.400,- Kč s tím, že se zavázala půjčku splatit v termínu do 23.7.2001, přestože věděla, že svému závazku nemůže dostát, a to z důvodu, že v době půjčky byla zadlužena mnohamilionovými částkami různým věřitelům, od nichž si už nejméně od roku 1998 pod různými záminkami půjčovala peníze a půjčky nesplácela, a stejně tak ani v tomto případě dodnes ke splacení půjčky nedošlo,

tedy

ke škodě cizího majetku měla sebe obohatit tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila takovýmto činem škodu velkého rozsahu (v obžalobě se jedná o část pokračujícího trestného činu),

čímž měla spáchat

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb. (v obžalobě se jedná o část pokračujícího trestného činu).

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození manželé J.V., nar. XXXXX, a J.V., nar. XXXXX, oba bytem , XXXXX, okres XXXXX, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný následující skutkový děj:

Obžalovaná, po předcházejícím podnikání v roce 1994 založila firmu XXXXX se sídlem v obci . Předmětem činnosti firmy bylo koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a především podnikání mělo být realizováno dovozem zboží z Vietnamu a jeho následujícím prodejem. Obžalovaná měla i registrovanou ochrannou známku XXXXX, která byla našívána na košile. V roce 1995 obžalovaná dostala nabídku na dovoz zboží z Vietnamu, které by zajistilo splácení státních závazků Vietnamu vůči České republice. Mělo jít o dlouhodobou spolupráci, ale s ohledem na shodu okolností obchod byl nakonec ztrátový. V roce 1996 se obžalovaná rozhodla rozšířit sídlo firmy, zakoupit a posléze rekonstruovat nemovitost, která by byla sídlem firmy a zaměstnat více osob. Proto byl sjednán u Komerční banky v Hodoníně úvěr 4 000 000,- Kč. S ohledem na splácení tohoto úvěru a negativní vývoj obchodního vztahu, který realizoval obchod s Vietnamskou republikou, a dále i negativní obchod s dodavatelem z Indie, měly za následek, že obžalovaná se dostala do výrazné finanční nouze, kterou již od roku 1995 řešila půjčkami od fyzických osob, které však v tomto období ještě vracela. V letech 1997-1998

tyto problémy přetrvávaly a stále se zvyšovaly a obžalovaná půjčky zvyšovala, a to i se souhlasem případných vysokých úroků. Obžalovaná si takto zapůjčila:

v přesně nezjištěnou dobu od ledna 1997 do prosince 1998 si od manželů J. V., nar. XXXXX, bytem , XXXXX, okres XXXXX, a J. V., nar. XXXXX, bytem tamtéž, postupně celkem čtyřmi výpůjčkami po 500 000,- Kč pod různými záminkami vypůjčila celkem 2 000 000,- Kč, které se zavázala splatit v řádu několika měsíců, ač věděla, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna peníze vrátit a dosud je nevrátila,

v přesně nezjištěný den v měsíci lednu 1998 si na základě písemné dohody k bližší nezjištěnému účelu vypůjčila od J. F., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 500.000,- Kč s tím, že do šesti měsíců dlužnou částku vrátí, ač jí bylo známo, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna peníze vrátit, a dosud je nevrátila,

v přesně nezjištěný den v měsíci květnu či červnu 1998 si opět od J. F. vypůjčila dalších 50.000,- Kč, které slíbila vrátit v horizontu několika měsíců společně s předchozí vypůjčenou sumou, ač věděla, že vzhledem ke svým finančním možnostem není schopna dlužnou částku vrátit, a dosud ji nevrátila,

přesvědčila M.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, aby požádala pobočku České spořitelny, a.s. v XXXXXě o poskytnutí úvěru, což M.H. učinila a dne 17.6.1999 podepsala v sídle pobočky spořitelny v Hodoníně smlouvu o úvěru č. XXXXX na částku 200.000,- Kč, když obžalovaná L. navíc k žádosti o úvěr jako ručitele uvedla P. L., nar. XXXXX, přičemž bez jeho vědomí vyplnila doklad potvrzení o výši pracovního příjmu ze dne 10.6.1999, kde nepravdivě uvedla, že P. L. pracuje v její firmě XXXXX a má měsíční příjem 14 800,- Kč, a ručitele R. J., nar. XXXXX, u něhož rovněž zajistila nepravdivé potvrzení o zaměstnavateli a příjmu, a tyto peníze dne 18.6.1999, po předchozí ústní dohodě, předala k plné dispozici I.L., která peníze investovala do firmy XXXXX, přičemž se jí písemně zavázala, že měsíční splátky úvěru bude za M.H. platit až do konečného splacení úvěru, avšak úvěr od května 2000 splácela s prodlením a v lednu 2002 přestala hradit úplně a měsíční úhrady tak přešly na M.H. a ručitele, přičemž dosud své závazky nevypořádala,

v přesně nezjištěné době v srpnu roku 2000 si od manželů J.V., nar. XXXXX, bytem , XXXXX, okres XXXXX, a J.V., nar. XXXXX, bytem tamtéž, vypůjčila částku 150 000,- Kč, kterou se zavázala vrátit do srpna 2001, ač věděla, že vzhledem ke své finanční situaci i předchozím finančním závazkům není schopna peníze splatit, peníze použila k nezjištěnému účelu a do současné doby celou částku nadále manželům V. dluží,

v přesně nezjištěný den v březnu 2000 si od J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou zaplacení celního dluhu za zboží dovezené z Vietnamu vypůjčila částku 430.000,- Kč, kterou se ústním slibem zavázala splatit do měsíce, přičemž věděla, že vzhledem ke své tehdejší finanční situaci, zejména jiným nesplaceným závazkům, není schopna dlužnou sumu řádně a včas vrátit, a vrátila pouze 180.000,- Kč, přičemž 250.000,- Kč dluží dodnes,

v bližší nezjištěný den v polovině roku 2000 si od M.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, vypůjčila částku 500.000,- Kč s písemným potvrzením vrácení celé částky do šesti měsíců, což neučinila, ale naopak v přesně nezjištěný den v prosinci 2000 si opětovně od M.P. vypůjčila dalších 200.000,- Kč, vše pro společnost XXXXX, s tím, že tuto i předchozí vypůjčenou sumu

vrátí nejpozději do jednoho roku, ačkoliv věděla, že vzhledem k finančním závazkům svým i své společnosti toto nebude schopna řádně a včas učinit, a dodnes tak neučinila,

dne 8.2.2001 na základě smlouvy o půjčce si od J.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, vypůjčila na nákup zboží částku 320.000,- Kč a potvrdila vrácení půjčených peněz formou sedmi měsíčních splátek do 15.9.2001, což vzhledem k její tehdejší finanční situaci bylo nereálné, a peníze dosud nevrátila,

dne 12.2.2001 si od J. K. vypůjčila dalších 450.000,- Kč, na které vystavila vlastní směnku s dobou splatnosti 15.5.2001, když předem věděla vzhledem ke své finanční situaci, že dlužnou částku nebude schopna řádně a včas vrátit, a dodnes tak neučinila,

dne 15.9.2001 si od J.P. vypůjčila dalších 221.000,- Kč, kdy ve smlouvě o půjčce se zavázala splatit dluh do tří měsíců, což nesplnila, a vzhledem ke své finanční situaci ani splnit nemohla,

dne 21.1.2002 si od M.P. vypůjčila dalších 135.000,- Kč na opravu osobního auta s tím, že tyto peníze vrátí v okamžiku, kdy pojišťovna poskytne plnění v rámci pojistné události, ačkoliv jí bylo známo, že peníze od pojišťovny obdrží leasingová společnost, od níž L. vozidlo měla v pronájmu, a že vzhledem ke své tehdejší finanční situaci mu půjčené peníze nebude moci vrátit v dohodnutém termínu, tj. do 31.3.2002, a dosud je nevrátila,

dne 1.2.2002 si od M.P. vypůjčila dalších 90.000,- Kč, údajně na nákup zboží, z jehož následného prodeje měla v termínu do 30.6.2002 uhradit nejen půjčku tuto, ale i předchozích 135.000,- Kč, přestože vzhledem ke své tehdejší finanční situaci dobře věděla, že dlužnou sumu mu vrátit nebude schopna, a dosud nevrátila,

na její žádost P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, požádal dne 17.2.2000 u pobočky GE Capital Bank, a.s. Praha v Hodoníně o úvěr ve výši 75.000,- Kč, který mu dne 23.2.2000 byl poskytnut, bez jeho vědomí vystavila „Potvrzení o výši příjmu“ s datem 17.2.2000, jako doklad potřebný pro poskytnutí úvěru, ve kterém zfalšovala výši čistého měsíčního příjmu P.L. u zaměstnavatele, jímž byla ona sama prostřednictvím firmy XXXXX, když v potvrzení uvedla výši příjmu 12.230,- Kč, ačkoliv příjem L. byl maximálně do 6.000,- Kč, navíc celou částku si I.L. okamžitě vypůjčila se slibem splácet za L. měsíční splátky, což však řádně nečinila, a dodnes není úvěr splacen,

dne 23.2.2000 požádala u pobočky GE Capital Bank, a.s. Praha v Hodoníně o úvěr ve výši 75.000,- Kč, který jí banka dne 25.2.2000 poskytla, když v dokladu „Potvrzení o výši příjmu“, potřebném pro poskytnutí úvěru, si sama zfalšovala výši čistého měsíčního příjmu u firmy XXXXX ve výši 15.000,- Kč, ačkoliv věděla o své neutěšené finanční situaci, kdy její firma XXXXX, stejně jako ona sama, byla silně zadlužená, úvěr řádně nesplácela a dodnes bance dluží,

dne 17.4.2001 požádala u pobočky České spořitelny, a.s. v Hodoníně o hotovostní úvěr ve výši 90.000,- Kč, který jí spořitelna dne 18.4.2001 poskytla, když v dokladu „Potvrzení o výši příjmu“, potřebném pro poskytnutí úvěru, sama nadhodnotila výši čistého měsíčního příjmu u své firmy XXXXX ve výši 12.108,- Kč, ačkoliv znala finanční situaci svou i své firmy, která byla silně zadlužená, počátkem roku 2002 se dostala se splátkami do prodlení a v březnu 2002 úvěr přestala splácet úplně,

požádala M.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, aby se formálně stala ručitelkou úvěru jejího bratra P. L., k čemuž jí K. poskytla vyplněný formulář o výši svého příjmu, kde na žádost L. nepravdivě navýšila svůj příjem a použila v žádosti o poskytnutí úvěru, který sama vyplnila na M.K. a požádala za ni v pobočce Komerční banky a.s. v XXXXXě o hotovostní úvěr, K. žádost podepsala a dne 30.4.2001 jí byl hotovostní úvěr ve výši 400.000,- Kč přiznán, když L. navíc k žádosti o úvěr jako ručitele uvedla J.V., nar. XXXXX, přičemž bez jeho vědomí vyplnila doklad „Potvrzení o výši pracovního příjmu“, kde nepravdivě uvedla, že V. pracuje v její firmě XXXXX, po převzetí peněz pak K. poskytla celou výši úvěru I.L., která se zavázala plnit za ni závazky vůči bance, což nečinila,

přemluvila svého bratra P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, aby si vyřídil hotovostní úvěr a peníze takto získané jí půjčil pro její podnikání, P. L. dne 28.6.2001 požádal v pobočce GE Capital Bank, a.s. v Hodoníně o úvěr ve výši 80.000,- Kč, když v žádosti, kterou vyřizovala I.L., ona sama uvedla L.ův čistý měsíční příjem ve výši 12.230,- Kč, když ve skutečnosti P.L. už u společnosti XXXXX nepracoval, takto dne 28.6.2001 došlo k uzavření smlouvy o úvěru a vyplacení částky 80.000,- Kč,

přemluvila bratra P. L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, a jeho manželku A.L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, aby si vyřídili hotovostní úvěr a následně peníze předali do její dispozice a ona bude úvěr splácet, manželé L.ovi tedy dne 10.12.2001 v pobočce Komerční banky a.s. v Hodoníně požádali o úvěr, stejného dne 10.12.2001 uzavřeli smlouvu o poskytnutí úvěru reg. č. XXXXX, na jejímž základě jim pak byla vyplacena částka 500.000,- Kč, přičemž k žádosti o úvěr zfalšovala I. L. doklad „Potvrzení o výši pracovního příjmu“ P. L., když v něm kromě jiných nepravdivých údajů uvedla i to, že P. L. má čistý měsíční příjem 28.300,- Kč, ačkoliv jeho průměrný plat byl u její společnosti do 6.000,- Kč a navíc v té době už u firmy XXXXX, několik měsíců nepracoval, dále pak ve stejné věci, bez vědomí jmenované, vyhotovila potvrzení o zaměstnání u firmy XXXXX pro Y.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, kde Y.K. nikdy nepracovala, přičemž od počátku nebyl úvěr řádně splácen,

dne 11.1.2002 na pobočce České spořitelny a.s. v Hodoníně uzavřela Smlouvu o poskytnutí úvěru na sporožirovém účtu ve výši 20.000,- Kč, kdy jako doklad potřebný pro poskytnutí úvěru předložila „Potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnance“, a to od firmy XXXXX s uvedením čisté mzdy ve výši 24.130,- Kč, ačkoliv u této firmy nikdy nepracovala a nepobírala žádný plat, a úvěr řádně a včas nesplácela a dosud nesplatila,

dne 14.2.2002 uzavřela u pobočky Komerční banky a.s. v Hodoníně Smlouvu o úvěru na 450.000,- Kč, kde opětovně předložila zfalšované „Potvrzení o výši příjmu“ od firmy XXXXXs uvedením průměrného měsíčního příjmu ve výši 22.800,- Kč, ačkoliv u této společnosti nebyla nikdy zaměstnaná, stejně zfalšované předložila i „Potvrzení o výši příjmu“ ručitele O.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, které sama vystavila a uvedla v něm V. jako zaměstnance své firmy XXXXX s příjmem 23.150,- Kč, ačkoliv údaje v dokladu uvedené se nezakládaly na pravdě, a úvěr od počátku řádně a včas nesplácela,

dne 21.3.2002 uzavřela u pobočky GE Capital Bank a.s. v Hodoníně Smlouvu o úvěru s pojištěním klienta na částku 40.000,- Kč, když předtím v žádosti o poskytnutí úvěru uvedla jako výši svého příjmu 15.000,- Kč, přestože ve skutečnosti, vzhledem k silné zadluženosti její firmy XXXXX, byl tento údaj nepravdivý a podle dodatečného vyjádření banky by při uvedení skutečného příjmu úvěr neposkytla, úvěr byl od počátku hrazen s prodlením a koncem roku 2002 byly platby zastaveny úplně,

v přesně nezjištěnou dobu v průběhu měsíce května 2003 si od svého bratra P.L., nar. XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, postupně vypůjčila nejprve 66.000,- Kč a pak 186.000,- Kč s tím, že v termínu do 14 dnů všechny vypůjčené peníze vrátí, když je použije pro rychle návratnou investici do nákupu zboží a jeho dalšího prodeje, přičemž tyto peníze do obchodu neinvestovala, ale použila k přesně nezjištěnému jinému účelu a L. nic nevrátila, přičemž vzhledem ke svým předchozím závazkům jí muselo být jasné, že peníze nebude moci řádně a včas vrátit, což dodnes neučinila.

Takto výše uvedený skutkový děj byl u hlavního líčení prokázán doznáním obžalované, výpověďmi svědků, listinnými důkazy a znaleckým posudkem.

Obžalovaná I. L. byla k vytýkanému jednání vyslechnuta v přípravném řízení dne 18. 7. 2006 (č. 1. 87 - 97 spisu). Obžalovaná uvedla, že po absolvování střední průmyslové školy oděvní v Prostějově pracovala v Šohaji Strážnice a v letech 1988 - 1991 z důvodu kooperace byla pracovní ve Vietnamu. Poté byla zakládajícím členem společnosti XXXXX, která se zabývala dovozem textilních výrobků z Vietnamu do České republiky. Ze společnosti po určité době odešla a dostala vyrovnání v hodnotě kolem 500.000,- Kč. V roce 1994 založila sama obžalovaná společnost XXXXX, která vykazovala činnost do roku 2003 a v roce 2006 pak podala návrh na konkurz. Společnost XXXXX se od počátku vcelku dobře vyvíjela, když v počátečním období roku 1994 činil roční obrat asi 2 miliony korun, v roce 1996 dosáhl 14,5 milionů korun. Proto v roce 1998 obžalovaná navýšila základní jmění na 1.000.000,- Kč. V roce 1995 obžalovaná dostala od J.P., kterého znala z bývalého pracoviště, nabídku na realizování obchodů, které by zajistily splácení závazků Vietnamu vůči České republice. V tuto dobu se již obžalovaná sama zabývala dovozem zboží z Vietnamu a pod dojmem dlouhodobého obchodování s Vietnamem a společností LITEX se rozhodla rozšířit sídlo společnosti, zaměstnat více osob, a proto u pobočky Komerční banky v Hodoníně sjednala úvěr ve výši 4 miliony korun, který byl jištěn zástavním právem na budovaný objekt sídla společnosti a nemovitostmi rodičů a tety obžalované. Při realizaci obchodů s Vietnamem se obžalovaná dostala do likvidních problémů a měla nedostatek hotovosti. Z tohoto důvodu byla nucena brát si různé úvěry a půjčky, snažila se o získání dlouhodobého úvěru ze zahraničí, kdy jednala například s družstvem Denis, Brno, Svatopeterská 20, a se společností ALIGITOR s. r. o. z Ostravy. Šlo však o podvodníky a toto jednání mělo za následek finanční ztráty obžalované.

Obžalovaná k bodu 1b výrokové části rozsudku uvedla, že s poškozeným J.F. se seznámila v roce 1998 prostřednictvím A.P. a s ohledem na úvěr bance, která by již další peníze nepůjčila, požádala poškozeného o zapůjčení částky 500.000,- Kč. Poškozený souhlasil a obžalované jednorázově předal částku 500.000,- Kč asi v únoru 1998. Termín vrácení nebyl určen, sama obžalovaná slíbila vrátit peníze do půl roku. Ústně byl dohodnut měsíční úrok ve výši 5 %, což činilo 25.000,- Kč, a obžalovaná pravidelně poškozenému v prvních letech splácela tyto měsíční úroky. Asi za 4 - 5 měsíců si od poškozeného obžalovaná zapůjčila dalších 50.000,- Kč, kdy byl smlouven stejný měsíční úrok. Dluh chtěla obžalovaná zaplatit z dlouhodobého úvěru, který však neobdržela. Na úrocích poškozenému obžalovaná zaplatila dle své výpovědi minimálně částku 1.389.000,- Kč.

K bodu 1a, 3a výrokové části rozsudku obžalovaná uvedla, že od manželů V. si dlouhodobě půjčovala finanční prostředky. Poprvé asi v roce 1995 ve výši asi 700.000,- Kč. Tuto částku včetně úroků poškozeným řádně splatila. Později manželé V. obžalované sami nabídli další půjčky, takže v letech 1997 - 1998 si postupně zapůjčila částku 2.150.000,- Kč.

Z této částky zaplatila obžalovaná poškozeným do roku 2003 úroky ve výši nejméně 2.170.000,- Kč, v čemž jsou zahrnuty i úroky z první půjčené částky 700.000,- Kč. Poškození žádali, aby obžalovaná podepsala notářský protokol, v němž byla uvedena částka 3.002.000,- Kč. V této částce byla zahrnuta zapůjčená suma 2.150.000,- Kč a úroky z této finanční částky. Obžalovaná chtěla poškozeným vrátit finanční prostředky z dlouhodobého zahraničního úvěru.

K bodu 2. obžalovaná uvedla, že M.H., která je známou obžalované, si po vzájemné dohodě dne 17. 6. 1999 vzala v pobočce České spořitelny a. s. v Hodoníně hotovostní úvěr ve výši 200.000,- Kč; tyto peníze předala obžalované a obžalovaná přislíbila splácet měsíční splátky. Obžalovaná začala splácet v září 1999 a až do 18. 1. 2002 celkem zaplatila 179.850,- Kč. Dále již nebyla schopna splácet, neboť neměla finanční prostředky, takže zbytek musela doplatit M.H. a ručitelé. Získané peníze od M.H. použila na provoz společnosti. Obžalovaná doznala vyhotovení nepravdivého dokladu o příjmu a zaměstnání P. L..

K bodu 3b, e výrokové části rozsudku obžalovaná uvedla, že od J.K. si zapůjčila jen jednou peníze, a to částku 450.000,- Kč. Peníze přislíbila vrátit do 4 měsíců. Na první půjčku si obžalovaná nepamatuje, nepamatuje si ani na údajné vrácení částky 150.000,- Kč, kterou měla vrátit z peněz vypůjčených v březnu 2000. Rovněž si nepamatuje podepisování dokladu o zapůjčení peněz.

K bodu 3c výrokové části rozsudku obžalovaná uvedla, že prostřednictvím P. se seznámila s poškozeným M.P., který jí zapůjčil nejprve 500.000,- Kč, posléze 200.000,- Kč. Ústně byl dohodnut úrok z celé částky ve výši 24.500,- Kč měsíčně. Tuto částku nejprve obžalovaná poškozenému měsíčně předávala. Při vypůjčení finančních prostředků byl přítomen P.. Obžalovaná si do doktora P. zapůjčila 500.000,- Kč na jaře 1999, 200.000,- Kč asi o půl roku později. Domluvený úrok 3,5 % nejprve splácela a pravděpodobně takto uhradila asi 220.000,- Kč na úrocích. Dne 21. 1. 2002 si pak od M.P. zapůjčila další částku 135.000,- Kč, a to na opravu firemního automobilu (bod 3h obžaloby). Ze zapůjčené částky byl ústně dohodnut úrok 10%. Dne 1. 2. 2002 si od poškozeného obžalovaná zapůjčila částku 90.000,- Kč na shodný úrok (bod 3i obžaloby).

K bodu 3d, f výrokové části rozsudku svědkyně uvedla, že s P.- resp. jeho manželkou - jsou vzdálení příbuzní. Od poškozeného P. si zapůjčila dne 8. 2. 2001 částku 320.000,- Kč a dne 15. 9. 2001 částku 221.000,- Kč. Peníze byly zapůjčeny bezúročně, půjčky nesplácela, peníze využila na chod společnosti. Peníze doposud splaceny nejsou.

K bodu 7 výrokové části rozsudku obžalovaná uvedla, že úvěr si nejprve měl vzít její známý J.V. a M.K. měla za úvěr ručit. Při jednání v Komerční bance v Hodoníně se zjistilo, že V. nebude úvěr poskytnut, mohl ale ručit. M.K. pak po dohodě převzala úvěr na svoji osobu a J.V. byl ručitel. Obžalovaná doznala vyplnění dokladů o výši pracovního příjmu J.V., který nebyl pravdivý. J.V. také nebyl zaměstnancem obžalované. M. K. po předchozí domluvě částku 400.000,- Kč obžalované předala a obžalovaná se zavázala měsíční splátky hradit. Část měsíčních splátek hradila, poté však již neměla finanční hotovost, a proto půjčku přestala hradit.

K bodu 11 výrokové části rozsudku obžalovaná uvedla, že v květnu 2003 si od bratra P. L. zapůjčila částku 66.000,- Kč a poté 186.000,- Kč, které přislíbila vrátit do 14 dnů. Peníze použila na splátky různých úvěrů. Peníze chtěla vrátit z peněz, které chtěla získat doprodejem zbytku zboží. Žádné finanční prostředky však bratrovi nevrátila.

Vytýkané jednání, které je uvedeno bod body 4, 5, 6, 8, 9, 10 výrokové části rozsudku obžalovaná v plném rozsahu doznala s tím, že v dokladech, které sloužily jako podklady půjček, vědomě uváděla nepravdivé skutečnosti.

Obžalovaná I. L. u hlavního líčení, které se konalo dne 2.7.2007, ve své výpovědi potvrdila hodnověrnost údajů uváděných v přípravném řízení. Za důvody finančních problémů obžalovaná označila obchod s Vietnamem, který byl zprostředkován přes firmu Elitex a byl realizován v devadesátých letech ve velkém objemu, takže obžalovaná nesehnala pro zboží odběratele. Zboží nakonec odprodala s velkou ztrátou firmě ze šumperska. Takto se dostala do ztráty řádově statisíců až milionů. Obchod se uskutečnil v roce 1998, což zapříčinilo nedostatek hotovostních finančních prostředků ve firmě obžalované. Obžalovaná již v předcházející době si zapůjčila finanční prostředky u bank, poprvé v roce 1994 u Komerční banky Hodonín ve výši 2 700 000,- Kč. Úvěr byl splacen v roce 1997. V roce 1995 pak u téže banky úvěr ve výši 4 000 000,- Kč. Úvěr nebyl splacen, zůstal dluh asi 1 700 000,- Kč. Již v roce 1995 – 1996 si počala půjčovat peníze od manželů V., kteří v roce 1996 počali stavět rodinný dům a proto jim celou finanční částku splatila. S ohledem na výrazné finanční potíže v roce 1998 si obžalovaná začala vyřizovat úvěr od společnosti ALIGITOR, s.r.o., kde si chtěla zapůjčit částku 13 000 000,- Kč s dobou splácení dvacet let a nízkou roční úrokovou sazbou ve výši 8 %. Na poplatcích zaplatila přibližně 140 000,- Kč, poté však bylo zjištěno, že se jedná o podvodné jednání ze strany společnosti ALIGITOR, s.r.o.. Rovněž další jednání o poskytnutí vyšší půjčky s družstvem DENIS Brno bylo ze strany společnosti DENIS podvodné jednání. S ohledem na nedostatek finančních prostředků si proto obžalovaná počala zapůjčovat finanční částky od fyzických osob, přičemž u hlavního líčení k vytýkanému jednání uváděla shodné údaje jako v přípravném řízení, toliko u bodu 3b žalobního návrhu popřela vrácení částky 180 000,- Kč a rozhodně popřela v bodě 3e žaloby vypůjčení částky 450 000,- Kč od poškozeného J. K.. U hlavního líčení dne 22. srpna 2007 po výslechu J. K. (č.l. 1328-1329) však svoji výpověď částečně změnila, svědka označila za čestného člověka, který dle obžalované nemá důvod lhát a který od obžalované nikdy nepožadoval žádné úroky. Na samotnou půjčku, uvedenou v bodě 3e si obžalovaná nepamatuje, ale tuto půjčku nevyklučuje. K finančním prostředkům zapůjčeným od manželů V. uvedla, že 2 000 000,- Kč si ve čtyřech půjčkách zapůjčila v letech 1997-1998 a částku 150 000,- Kč asi v srpnu 2000. Obžalovaná dále uvedla, že skutečnosti uvedené v bodech 4 – 11 obžaloby jsou pravdivé. Peníze, které obžalovaná získala půjčením od fyzických osob použila, dle své výpovědi, pro provoz firmy a peníze údajně byly zavedeny v účetnictví společnosti XXXXX. Tyto peníze do společnosti vložila svým jménem. Peníze byly použity na nákupy zboží, úhrady spojené s dovozem, dopravu a různé provozní náklady. Pro platbu úroků obžalovaná brala peníze buď v pokladně, případně z účtu společnosti. Nad rámec vytýkaného jednání, které je uvedeno v obžalobě, obžalovaná dále uvedla, že v roce 2000 si zapůjčila od J.T. částku okolo 2 000 000,- Kč, částka byla zajištěna soukromým pozemkem a nemovitostmi, které byly později prodány. V roce 2000 rovněž obžalovaná nezaplatila O. fakturu ve výši asi 900 000,- Kč. Faktura později byla zahrnuta do konkursního řízení. Úvěry u banky byly zaplacený prodejem majetku rodičů a sestry obžalované, kteří ručili za úvěr u banky.

Obžalovaná u hlavního líčení dne 7.9.2007 soudu předložila písemné vyjádření k vytýkanému jednání, ve kterém vyjadřuje lítost nad všemi skutky, které jsou obsaženy v obžalobě. Obžalované je líto, že nemohla dostát svým závazkům a vrátit finanční prostředky. Se zpětným pohledem obžalovaná dospívá k závěru, že neodhadla situaci ve společnosti, stále věřila ve zlepšení situace a možnosti dodržení svých finančních závazků. Obžalovaná, dle svého vyjádření, z finančních prostředků nepoužila ničeho pro svou osobní potřebu a veškeré finanční prostředky použila pro podnikání, se snahou zvrátit finanční hospodaření k lepšímu.

V současné době se ztotožňuje se závěrem státního zástupce, který charakterizoval zapůjčování peněz jako „vytloukání klínu klímem“. Je si vědoma, že ublížila mnoha lidem, chce se za své jednání omluvit a v rámci možností dlužné peníze postupně splácet. V současné době by rozhodně jednala jinak a podnikání včas ukončila. V současné době je bez jakýchkoliv prostředků, je vděčná za pomoc svých rodičů a sestry, bez nichž by životní situaci nezvládla. Dále poukazuje na nezletilého syna, který je na obžalované silně citově závislý a jakýmkoliv odloučením by velmi trpěl. V závěru obžalovaná uvedla, že veškerého vytýkaného jednání je jí velmi líto a stydí se za vše, co se událo. Soud předmětné vyjádření hodnotí jako doznání k vytýkanému jednání tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž obžalovaná současně vyjadřuje upřímnou lítost nad vytýkaným jednáním.

Svěděk J.F. byl v přípravném řízení slyšen dne 11.8.2006 (č.l. 111-113) a u hlavního líčení dne 22.8.2007 (č.l. 1327-1328). Svědek ve svých výpovědích shodně potvrdil zapůjčení částky 550 000,- Kč obžalované v roce 1998. Odmítl půjčení peněz na úrok i přebírání částky 27 500,- Kč měsíčně od obžalované. Při vrácení peněz obžalovaná měla svědkovi poskytnout určitou posléze upřesněnou odměnu. První finanční částka 500 000,- Kč, která byla zapůjčena v lednu 1998, měla být vrácena do šesti měsíců, další částka 50 000,- Kč během několika přesně neurčených měsíců s tím, že veškerou finanční částku obžalovaná vrátí najednou.

Svědčyně M. H. byla k vytýkanému jednání obžalované vyslechnuta v přípravném řízení dne 3.8.2006 (č.l. 145-149) a u hlavního líčení dne 2.7.2007 (č.l. 1239). Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že obžalovaná ji požádala, zda by si mohla vzít úvěr, protože sama, s ohledem své již uzavřené úvěry, si úvěr vzít nemůže. K vyjádření obžalované, že tuto službu obžalované sama nabídla, svědkyně nepopřela možnost nabídky, ale na základě přesvědčování ze strany obžalované. Obžalovaná k úvěru zajistila ručitele a svědkyně pouze v bance podepsala smlouvu. Poté obžalované předala peníze a obžalovaná měla úvěr v měsíčních splátkách uhradit. Při předání peněz obžalovaná sepsala potvrzení o předání peněz i závazek hradit splátky a uhradit úvěr v době do čtyř let. Kopie prohlášení totožné s originálem se nachází na č.l. 150 spisového materiálu. Obžalovaná, dle svědkyně, nejprve úvěr platila, koncem roku 2000 však počaly docházet svědkyni výzvy k uhrazení úvěru, z čehož dovodila neplacení úvěru ze strany obžalované. Obžalovaná nejprve slibovala úvěr doplatit, posléze přiznala, že s ohledem na svou finanční situaci nemůže úvěr hradit. Při jednání, na které byli přizváni i ručitelé, došlo k rozhodnutí úhrady dluhu, aby dluh nenarůstal. Dluh byl uhrazen svědkyní a ručiteli. Svědkyně zaplatila na úhradě úvěru částku 30 400,- Kč.

K věci byli dále slyšeni u hlavního líčení dne 3.7.2007 P. L. a u hlavního líčení dne 22.8.2007 R.J.. Se souhlasem obžalované a státního zástupce byly čteny svědecké výpovědi svědkyň J.P. a R.Š. z přípravného řízení. Svědkové shodně uvedli, že ve věci úvěru H. byli ručitelé na základě prosby obžalované. Veškeré doklady, nutné k poskytnutí úvěru, zajistila obžalovaná a svědkové si nezajišťovali doklady o příjmu. Tyto doklady byly falešné u R.J. a P.L.. Po nezaplacení úvěru ze strany obžalované došlo k uhrazení dluhu svědkyní H., dále R.Š., sestra obžalované, dle své výpovědi uhradila asi 20 000,- Kč, skutečně však, dle pokladních dokladů, uhradila 36 820,- Kč, svědek R.J. uhradil 25 000,- Kč a J.P., dle své výpovědi, minimálně 30 000,- Kč.

Svědkyňe J.V. ve své výpovědi v přípravném řízení ze dne 3.8.2006 (č.l. 235-240) uvedla, že obžalované peníze zapůjčila nejprve v roce 1995. Posléze do roku 2001 jí poskytla asi 15 až 20 půjček. Na každou půjčku byla sepsána smlouva. V této smlouvě byla uvedena zapůjčená částka a datum splatnosti. Po splacení peněz byla smlouva zlikvidována. V prvních letech byly ze strany obžalované půjčky řádně spláceny. Pokud obžalovaná předložila vlastní výpočet na částku ve výši 2 170 000,- Kč, kterou měla uhradit, pak se jedná o součet splátek, které skutečně uhradila a u kterých byl doklad o půjčce zlikvidován. Splácení se však nevztahuje na částku 3 002 000,- Kč, která představuje nesplacené dluhy obžalované a ke které dospěly po vzájemné dohodě. Částka byla uvedena v notářském zápise a ve smlouvě o půjčce z 2.7.2007. Do této částky byly i započteny úroky v celkové výši 254 931,- Kč. Obžalovaná tak na jistinu dluží částku 2 747 069,- Kč. Svědkyně dále údajně obžalované zapůjčila dne 28.6.2001 částku 731 400,- Kč, o čemž svědčí smlouva o půjčce.

Svědkyňe J.V. byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 3.7.2007 (č.l. 1242-1245). Svědkyně nejprve setrvala na své výpovědi z přípravného řízení. Posléze uvedla, že půjčka z roku 1995 byla vrácena a poté obžalované byly zapůjčovány další peníze, ve kterém období si přesně nepamatuje. Svědkyně s manželem zapůjčovala peníze, které měly být vráceny s odměnou. Odměna by byla vypočtena ze zapůjčené částky a byla stanovena ve výši 20 – 36 % ročně z této částky. Obžalované reálně zapůjčili částku okolo 3 000 000,- Kč a dále částku 731 000,- Kč. Finanční částky, které obžalované zapůjčili, měli manželé V. údajně ze svých příjmů a od AB., který manželům V. zapůjčil částku 600 000,- Kč. Obžalovaná vesměs vracela částky, které dlužila a posléze si hned zapůjčila další částku. Reálně svědkyně obžalované naposledy půjčila částku, kterou si zapůjčila od A.B.. Smlouva o zapůjčení peněz je z 1.12.2000. K dotazu soudu – jak vysvětlí rozpor ve své výpovědi, že poslední částku zapůjčili obžalované dne 1.12.2000 a poté měli obžalované zapůjčit dne 28.6.2001 částku 731 000,- Kč, svědkyně nedovedla vysvětlit. Svědkyně posléze uvedla, že do souhrnných částek byly započítány i úroky a přesně si již nepamatuje, jaká výše byla jistiny a jaká byla výše úroků. Částka ve výši 3 000 000,- Kč byla složena ze tří smluv a úroků ve výši 254 931,- Kč. V jaké výši u smluv byly jistiny a úrok, svědkyně si u hlavního líčení nepamatovala. Posléze připustila, že původní tři částky byly včetně úroků. Při zjišťování reálných možností manželů V. zapůjčit finanční částky obžalované svědkyně uvedla, že v devadesátých letech s manželem postavili dům, který dostavili v roce 1997. Dům byl postaven z finanční hotovosti a z půjček, které si vzali u své firmy. V době dostavby domu byly půjčky spláceny. Svědkyně dále uvedla, že v době zapůjčování finančních částek byla s obžalovanou v kamarádském vztahu. Z tohoto důvodu jí také domluvila zapůjčení finanční částky u pana B.. Finanční částka byla zapůjčena přímo prostřednictvím pana B., nikoliv přes svědkyni V..

Svědce J.V. v přípravném řízení uvedl, že půjčky se odehrávaly v režii jeho manželky a proto není schopen uvést podrobnosti těchto půjček. Blíže se vyjádřil toliko k následné exekuci, jejíž náklady údajně činily asi 80 000,- Kč, avšak z exekuce bylo asi 40 000 – 50 000,- Kč. U hlavního líčení byl svědek slyšen dne 22.8.2007 (č.l. 1326-1327) a ve své výpovědi uvedl, že obžalované, společně s manželkou, zapůjčovali asi od roku 1995 různé finanční částky. Zda půjčky pokračovaly i po roce 2000, si svědek nepamatuje. Účetnictví dluhu vedla manželka svědka a detaily svědek neví. K finanční situaci rodiny svědek uvedl, že v období let 1995 – 1997 společně s manželkou postavili dům, který financovali ze stavebního spoření, z úspor, z finančních prostředků rodičů a část financí k dohotovení domu zapůjčil švagr. Původní rozpočet domu byl do dvou milionů korun. Jednalo se o dům o velikosti 6+1. Obžalované zapůjčovali finanční prostředky z vlastních příjmů, případně z peněz, které si zapůjčili od švagra. Svědek však zdůraznil, že se na podrobnosti půjček přesně nepamatuje.

Na žádost soudu svědkové J.V. a J.V. soudu předložili daňové přiznání v rozmezí let 1995 – 2000 včetně. Z daňových přiznání soud zjistil, že J.V. měl čisté příjmy s připočtením odpočtu daně se zaokrouhlením na tisícikoruny v roce 1995 115 000,- Kč, 1996 501 000,- Kč, 1997 1 072 000,- Kč, 1998 613 000,- Kč, 1999 378 000,- Kč, 2000 625 000,- Kč. J.V. v roce 1995 268 000,- Kč, 1996 505 000,- Kč, 1997 399 000,- Kč, 1998 424 000,- Kč, 1999 466 000,- Kč, 2000 624 000,- Kč. J.V. měl tak čisté příjmy v rozmezí let 1997 – 2000 ve výši 2 787 000,- Kč a J.V. ve výši 1 912 000,- Kč, což dohromady činí 3 699 000,- Kč. V případě úvahy o výdajích 30 000,- Kč měsíčně na celou rodinu, kdy tyto výdaje by byly včetně výdajů mimořádných, jako dovolené, opravy automobilů, nákupy hodnotnějších věcí movitých apod. činí příjem rodiny v období let 1997 – 2000 včetně částku 2 259 000,- Kč.

Výpověď **svědka J.V.** z přípravného řízení byla u hlavního líčení se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena. Z výpovědi soud zjistil, že svědek v rámci své podnikatelské činnosti nabízel zboží firmy XXXXX za smlouvenou provizi v období asi jednoho roku. Byl požádán obžalovanou, aby společně s jejím bratrem P.L. ručil za půjčku ve výši asi 3 000 000,- Kč. Jelikož ručitelem byl i bratr obžalované, souhlasil a blíže se o obsah smlouvy nezajímal a v podstatě podepsal vše, co mu bylo předloženo. Svědek si byl vědom závazku vyplývajícího z ručení, nepředpokládal však, že by mělo dojít k přechodu povinnosti na jeho osobu. Asi po třech až čtyřech letech po podpisu ručitelského závazku jej navštívil exekutor, zakázal mu disponovat s věcmi v domácnosti a v červenci roku 2006 je odvezl, čímž svědkovi vznikla škoda okolo 135 000,- Kč.

Svědka dále popsal situaci, za kterou ručil za úvěr M.K.. Celou věc, dle svědka, zorganizovala obžalovaná, která rovněž zajistila potvrzení o příjmech, které bylo doloženo jako podklad pro schválení úvěru. Toto potvrzení nikdy neviděl a v době, kdy ručil na úvěr M.K. u firmy XXXXX ani nepracoval. Samotnou M.K. nezná, ani neví o koho se jedná. Ručil jen na základě prosby obžalované.

Svědka A.B. ve své výpovědi, kterou učinil u hlavního líčení dne 22.8.2007 (č.l. 1328-1329) uvedl, že obžalovanou nezná a nikdy ji neviděl. Vyloučil zapůjčení finančních prostředků obžalované. Svědek zná manžele V., které označil za přátele. Přibližně před osmi lety manželům V. zapůjčil částku řádově ve výši pětset až šestset tisíc korun. Jednalo se o kamarádskou výpomoc. Půjčka byla bezúročná. Manželé V. svědkovi částku postupně vrátili. Při zapůjčení peněz byl sepsán písemný doklad, kde je uvedena doba zapůjčení a výše finanční částky, která byla zapůjčena.

Svědka J.B. byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení dne 22.8.2007 (č.l. 1329). Svědek ve své výpovědi uvedl, že obžalovanou osobně zná. Seznámil se s obžalovanou prostřednictvím paní V.. Obžalované osobně zapůjčil částku okolo 200 000,- Kč. Zapůjčené peníze obžalovaná vrátila. Jako odměnu od obžalované obdržel krabici košil. Svědek rozhodně popřel zapůjčení finanční částky obžalované prostřednictvím svědkyně V..

Svědka J.K. při výslechu v přípravném řízení dne 8.8.2006 (č.l. 271-274) uvedl, že obžalovanou zná někdy z let 1997-1998. Poprvé obžalované zapůjčil peníze v březnu 2000, a to částku 430 000,- Kč, která měla být určena na úhradu celního dluhu. Bylo domluveno vrácení

peněz do jednoho měsíce, ale obžalovaná přinesla jen 180 000,- Kč, protože jí z Indie došlo údajně nekvalitní zboží, které se nedá prodat. Indická strana jí však slíbila novou dodávku v dobré kvalitě a proto si dne 12.2.2001 obžalovaná půjčila částku 450 000,- Kč, kterou potřebovala na zpětnou expedici lodní kontejnerovou dopravou do Indie. Tyto peníze měla vrátit do 15.5.2001, což se však nestalo, přestože obžalovaná byla urgována. Obžalovaná poté žádala o další menší půjčky, které jí však svědek neposkytl. V roce 2004 proběhla společná schůzka věřitelů obžalované, které se zúčastnila manželka I.K. a na této schůzce obžalovaná vystavila směnku na původní dluh ve výši 250 000,- Kč.

Svědék K. se v přípravném řízení dále vyjádřil o potvrzení výše pracovního příjmu jeho manželky u firmy XXXXX, ke kterému uvedl, že se jedná o falsifikát, na kterém téměř žádný údaj není správný. Jeho manželka u této společnosti nikdy nepracovala jako zaměstnanec a nemohla tak pobírat mzdu. S., který měl doklad vystavit, u této společnosti nikdy nepracoval a razítko je falešné, neboť v této době obdobný typ firma nepoužívala.

U hlavního líčení, které se konalo dne 22.8.2007, svědek potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1328-1329), jako důvod poskytnutí finančních půjček uvedl přátelský vztah rodiny svědka k obžalované. Veškeré půjčky byly bezúročné. Obžalované rozhodně půjčil finanční částky ve dvou případech, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Svědčyně Y.K., jejíž výpověď byla se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena, potvrdila výpověď svého manžela. K úvěru ze dne 10.12.2001 svědkyně uvedla, že přislíbila obžalované ručení na úvěr. Z tohoto důvodu obžalované podepsala doklady, které blíže nezkoumala. Posléze zjistila, že ručila za úvěr P. L. a po dvou letech jí přišla od komerční banky výzva k úhradě 621 455,- Kč. Bratra obžalované, ani jeho ženu svědkyně neznala. V bance doklady nepodepisovala, vše podepsala jen obžalované. S ohledem na ručení jí bylo komerční bankou strženo 25 700,- Kč. Potvrzení o výši příjmů, které bylo přiloženo k dokladům banky a které je vyhotoveno dne 10.12.2001, je dle svědkyně padělané, protože u této společnosti nikdy nepracovala. Doklad zajistila pravděpodobně obžalovaná.

Svědék M.P. byl slyšen již v přípravném řízení dne 8.8.2006 (č.l. 280-284). Ve své výpovědi uvedl, že s obžalovanou se seznámil asi v roce 1997 nebo 1998 prostřednictvím P., protože obžalovaná potřebovala půjčit peníze do podnikání. Obžalované zapůjčil částku 500 000,- Kč. Při zapůjčení byla vystavena směnka se lhůtou splatnosti asi dva roky. Před splatností směnky si obžalovaná zapůjčila další částku 200 000,- Kč, opět za účelem financování podnikání. Byla vypsána nová směnka na částku, která zahrnovala i původní půjčku, tedy celkem asi na 700 000,- Kč. Jako aval zde vystupoval P.. V lednu 2002 svědek obžalované zapůjčil částku 135 000,- Kč na opravu havarovaného vozidla. Peníze měla obžalovaná vrátit do tří týdnů, kdy měla obdržet peníze od pojišťovny. Dále si obžalovaná zapůjčila v únoru 2002 částku 90 000,- Kč s odůvodněním nutnosti zaplacení DPH na zakázku ze zahraničí. Od obžalované obdržel údajně pouze 5 000,- Kč, dále za obžalovanou zaplatil P. jako ručitel celkem 300 000,- Kč. Pokud obžalovaná uvádí hrazení úroků M.P., tyto údaje nejsou pravdivé a obžalovaná je nemůže doložit žádnými doklady. Dle svědka žádné úroky sjednány nebyly, byla pouze dohodnuta odměna 35 000,- Kč. Tato domluva se odrazila na konečné směnce, kdy byla dlužná částka uvedena na směnce ve výši 735 000,- Kč. U hlavního líčení dne 3.7.2007 (č.l. 1246) nejprve potvrdil zapůjčení finančních částek 500 000,- Kč, 200 000,- Kč, 135 000,- Kč a 90 000,- Kč obžalované na účely, které uvedl již v přípravném

řízení, popřel pravidelné předávání měsíčních úroků, připustil však předání úroku ve dvou až třech termínech ve výši 35 000,- Kč.

Svěděk J.P. ve své výpovědi v přípravném řízení dne 9.8.2006 (č.l. 300-304) uvedl, že obžalované v průběhu roku 2001 zapůjčil částku 320 000,- Kč na nákup zboží. Finanční částka měla být vrácena do tří měsíců. Asi za půl roku na prosby obžalované zapůjčil dále částku 221 000,- Kč. Z těchto částek bylo vráceno přibližně deset až dvacet tisíc korun. Svědek obžalované finanční částky zapůjčoval bezúročně. Svědek obžalovanou rovněž seznámil s P., který půjčil v několika případech peníze. Posléze svědek vystupoval jako aval u směnky na částku 730 000,- Kč. Protože obžalovaná směnku nezaplatila, zaplatil svědek v rámci exekutorského řízení na směnce přibližně částku 300 000,- Kč. U hlavního líčení dne 3.7.2007 (č.l. 1245) svědek potvrdil zapůjčení obžalované částky ve výši 541 000,- Kč. Z celkových půjčených finančních prostředků obžalovaná svědkovi vrátila 20 000,- Kč. Svědek potvrdil seznámení obžalované s P., který zapůjčil finanční prostředky. Za zapůjčení finančních prostředků byly dohodnuty úroky ve výši 35 000,- Kč z obou dvou původních půjček. Svědek osobně byl přítomen předávání části těchto úroků svědkovi P.. Při předávání úroků se nevystavoval doklad o předání peněz. Svědek rovněž od své manželky svědkyně J.P. věděl, že manželka ručila za půjčku pro obžalovanou v bankovním ústavu. Za tuto půjčku manželka svědka pak zaplatila určitou finanční částku, jejíž přesnou výši si svědek nepamatuje.

Svědčce J.P. byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 9.8.2006 (č.l. 3004-3007). Ve své výpovědi potvrdila výpověď svého manžela J.P., od kterého věděla o zapůjčení finanční částky obžalované L. ve dvou případech i o ručení manžela na směnce, kterou podepsala obžalovaná P.. Sama svědkyně na žádost obžalované ručila za úvěr, obžalovaná nejprve chtěla, aby si úvěr vzala svědkyně, což bylo svědkyni odmítnuto. Posléze svědkyni přemluvila, aby ručila u úvěru M.H., který byl sjednán v pobočce České spořitelny v Hodoníně ve výši 200 000,- Kč. Peníze byly předány ihned L., která se zavázala úvěr splácet. Posléze úvěr přestala splácet, takže museli úvěr zaplatit ručitelé a sama svědkyně zaplatila částku okolo 30 000,- Kč. U hlavního líčení, které se konalo dne 3.7.2007 (č.l. 1245), svědkyně svoji výpověď z přípravného řízení potvrdila a dále uvedla, že z důvodu ručení na úvěru paní H. zaplatila celkem částku 24 600,- Kč.

Svěděk P. L. byl vyslechnut v přípravném řízení dne 26.7.2006 (č.l. 331-334). Ve své výpovědi uvedl k úvěru, který byl sjednán dne 23.2.2000 u GE Capital Bank, a.s. Praha v Hodoníně ve výši 75 000,- Kč, že nejprve si nechtěl vzít úvěr, ale sestra ho přesvědčila, aby si úvěr vyřídil. Veškeré podklady pro poskytnutí úvěru zajišťovala sestra, svědek je pouze odeslal do banky, kde úvěr podepsal a převzal peníze. Svědek nebyl obeznámen o nepravdivém potvrzení o příjmu, ve kterém bylo uvedeno, že P.L. ve firmě XXXXX pobírá mzdu ve výši 12 230,- Kč. Jeho reálný příjem byl poloviční oproti částce uvedené v potvrzení. Peníze z úvěru obratem předal sestře, která se zavázala hradit splátky úvěru. V době výslechu byl na úvěru dluh okolo 40 000,- Kč.

Obdobná situace nastala při uzavření smlouvy o úvěru ze dne 28.6.2001 v Hodoníně, pobočce GE Capital Bank, na základě které byl svědkovi poskytnut úvěr ve výši 80 000,- Kč. Svědek byl obžalovanou přemluven, aby si úvěr vzal, obžalovaná opětovně zajistila veškeré doklady a svědek P.L. pouze podepsal úvěrovou smlouvu. V tomto případě již věděl o

nepravdivém potvrzení o svém zaměstnání ve firmě XXXXX, kde v tuto dobu zaměstnán nebyl. Po převzetí peněz peníze předal obžalované, která se zavázala platit měsíční splátky.

Shodná situace nastala při uzavření smlouvy o poskytnutí úvěru dne 10.12.2001 v pobočce Komerční banky, a.s. Hodonín, na základě které byla P.L. a jeho manželce A.L. poskytnuta půjčka ve výši 500 000,- Kč. I v tomto případě obžalovaná vyhotovila veškeré doklady, včetně falešných potvrzení pro P. L.. Peníze svědek předal obžalované, která se půjčku zavázala splácet, k čemuž však nedošlo. K půjčce z května roku 2003 svědek uvedl, že obžalovaná si nejprve zapůjčila částku 66 000,- Kč, protože obžalovaná jej k této půjčce přemluvila s vysvětlením nutnosti zaplacení splátek v komerční bance, což později doložila složenkou. Asi za týden požádala svědka o půjčku ve výši 186 000,- Kč, kterou odůvodňovala nasmlouvaným zbožím a příslibem vrácení všech peněz do čtrnácti dnů. Z tohoto důvodu svědek obžalované peníze zapůjčil. Peníze však obžalovaná nevrátila.

Svědek rovněž na žádost obžalované ručil na smlouvě o půjčce okolo 3 000 000,- Kč, kterou si obžalovaná měla zapůjčit od manželů V.. Svědkovi obžalovaná nesdělila, že se jedná o půjčky staré a jde vlastně o přepsání dluhu. Svědek se tyto skutečnosti dozvěděl až asi za dva roky. Z důvodu ručení na této smlouvě svědek v exekutorském řízení přišel o automobil a byl mu obstaven účet.

Svědek u hlavního líčení, které se konalo dne 3.7.2007 (č.l. 1248), potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Svědek uvedl, že u obžalované, která je jeho sestrou, nastoupil do zaměstnaneckého poměru v roce 1995 a ukončil jej v roce 2000. Zpočátku byla finanční situace firmy dobrá, postupně se ale zhoršovala. Obžalovaná se svědkovi nesvěřovala od kterých osob a v jaké výši si půjčuje peníze. Svědek potvrdil zapůjčení finančních částek obžalované, ručení u úvěrů i sjednání úvěru pro obžalovanou. Pokud se týká předání částky 30 000,- Kč, kterou obžalovaná dle své výpovědi měla svědkovi vyplatit v době od 27.3.2003 do 18.12.2003, svědek uvedl, že v tuto dobu měl exekučně obstavený účet z důvodu ručení za obžalovanou a šlo o náhradu za obstavení tohoto účtu, jakož i zabavení hmotných věcí exekutorem. Obžalovaná pak potvrdila obstavení účtu i exekuční řízení vedené vůči svědkovi z důvodu ručení za dluhy obžalované.

Svědčyně A.L., jejíž výpověď z přípravného řízení byla se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena, uvedla shodné skutečnosti jako svědek P.L. a plně potvrdila jeho výpověď.

Svědčyně M. K., jejíž výpověď byla se souhlasem obžalované a státního zástupce u hlavního líčení čtena, k úvěru ze dne 30.4.2001, který byl sjednán u Komerční banky, a.s. v Hodoníně, uvedla, že obžalovaná svědkyni požádala, aby ručila za úvěr jejímu bratrovi P.L.. Obžalovaná přivezla svědkyni tiskopisy, které byly vyplněny a k podpisu je svědkyně předala zpět I.L.. Na žádost obžalované svědkyně navýšila svůj měsíční příjem o 8 000,- Kč. Koncem dubna roku 2001 obžalovaná svědkyni zavolala, aby se dostavila do pobočky Komerční banky, a.s. v Hodoníně k vyřízení úvěru. V pobočce obžalovaná svědkyni sdělila, že úvěr pro bratra obžalované bankou nebyl poskytnut, ale obžalovaná zařídila úvěr pro svědkyni, který posléze obžalovaná zaplatí. Svědkyně souhlasila a podepsání úvěru celou částku ve výši 400 000,- Kč předala obžalované. Obžalovaná jí sama vyhotovila potvrzení o převzetí finanční hotovosti a potvrdila svůj závazek platit řádně splátky. Asi po roce přišla první výzva k jednání s bankou,

neboť hrazení úvěru nebylo podle smlouvy. Nakonec musela svědkyně úvěr doplatit sama, neboť obžalovaná byla insolventní.

Svědkyně J.K., jejíž výpověď byla se souhlasem obžalované a státního zástupce u hlavního líčení čtena, ve své výpovědi uvedla, že v době rozhodné pracovala jako mzdová účetní ve společnosti IFS Trading, s.r.o.. V tuto dobu M. K. byla zaměstnankyní firmy, avšak v potvrzení ze dne 27.4.2001 je nadhodnocen její příjem. Svědkyně posléze pracovala ve firmě XXXXX jako mzdová účetní a svědkyně potvrdila, že obžalovaná L. v době, kdy byla zaměstnaná u této firmy, nebyla zaměstnankyní společnosti a doklad o jejím příjmu z této společnosti je padělek.

Svědkyně A.K., její výpověď byla u hlavního líčení se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena, uvedla, že je majitelkou firmy XXXXX. Obžalovaná L. nebyla nikdy zaměstnankyní její společnosti a proto veškerá potvrzení o výši příjmu, které byly podkladem pro rozhodnutí o poskytnutí úvěrů, se nezakládají na pravdě.

Svědkyně I.R., jejíž výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena a v době vytykaného jednání byla zaměstnankyní Komerční banky, a.s., se obecně vyjádřila ke způsobu, jak byly v bance běžně ověřovány podpisy na smluvních dokumentech. Pokud jde o ručitele, mohl ručitelství závazek být podepsán buď přímo v bance nebo ručitel dostal kompletní dokument (nikdy ne část) a mohl svůj podpis přidat mimo banku při ověření podpisu. Dle svědkyně ručitelka Y.K. nehovoří pravdu, pokud popírá, že prohlášení ručitele neměla k dispozici kompletní. Svědkyně se však nevyjádřila, zda Y.K. byly doklady dodány přímo nebo prostřednictvím obžalované.

Svědkyně A.P., jejíž výpověď byla se souhlasem obžalované a státního zástupce u hlavního líčení čtena, potvrdila, že obžalovanou seznámila s J.F., protože obžalovaná si chtěla zapůjčit finanční prostředky ve výši 500 000,- Kč, později ve výši 1 000 000,- Kč.

Svěděk L.M., jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení se souhlasem obžalované a státního zástupce čtena, uvedl, že v roce 2003 dostal nabídku od poškozeného F. na odkoupení pohledávky na obžalovanou. Svědek navštívil obžalovanou v místě trvalého bydliště v XXXXX, obžalovaná svědkovi uvedla, že svým závazkům není schopna dostát a má další dluhy. Proto od svého záměru ustoupil a pohledávku neodkoupil.

Svěděk O.V., jehož výpověď z přípravného řízení byla se souhlasem obžalované a státního zástupce u hlavního líčení čtena, uvedl, že se s obžalovanou seznámil přes M.H.. Obžalovaná svědkovi nabídla práci obchodního zástupce a svědek pro obžalovanou pracoval dealer a nabízel její zboží, i když s obžalovanou neměl nikdy uzavřenu smlouvu. Od obžalované neobdržel žádné peníze, proplatila svědkovi pouze náklady za projetý benzín. V době, kdy svědkovi nabízela práci, svědka obžalovaná také požádala o ručení svého úvěru. Svědek na návrh přistoupil, obžalovaná vše obstarala a svědek pouze podepsal smlouvu o ručitelství závazku. Potvrzení o výši příjmu vystavila obžalovaná, svědek toto potvrzení viděl až v bance. Předpokládal, že se bude jednat o budoucí příjem s jehož výší byl spokojen. V září 2003

svědkovi z banky přišel vyzývací dopis k zaplacení částky 108 000,- Kč. Kontaktoval proto obžalovanou, která jej uklidňovala a slíbila vše zařídit. V období od 2.6.2004 do 1.3.2006 svědek posléze za obžalovanou uhradil bance celkem 543 000,- Kč, což doložil pokladními doklady (ve výpovědi omylem uvedl částku 263 000,- Kč).

Svěděk J.T. byl vyslechnut u hlavního líčení dne 7.9.2007. Svědek uvedl, že si již nepamatuje ve kterém období obžalované zapůjčoval peníze. Pravděpodobně to bylo před pěti až deseti lety. Také si nepamatuje částku, kterou jí půjčil, peníze údajně půjčoval bezúročně. Zda půjčka byla zajištěna zástavou, si již nepamatuje. Také si nepamatuje, jakým způsobem došlo ke splacení půjček.

V průběhu řízení před soudem byl ve věci vypracován znalecký posudek s oboru ekonomiky. Ze znaleckého posudku, jakožto i osobní výpovědi znalce Ing. Bedřicha Kutálka soud zjistil, že v roce 1995 byla finanční situace společnosti XXXXX dobrá i přes vykázanou ztrátu z hospodaření. Účetní jednotka byla schopna realizovat svá aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. Rok 1996 znalec hodnotí jako úspěšný, účetní jednotka byla schopna realizovat svá aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. Oproti tomu v roce 1997 společnost počínala mít finanční problémy, ne vždy v termínech je schopna realizovat svá aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. Základní jmění společnosti v této době činilo 100 000,- Kč, základní jmění nezapsané v obchodním rejstříku 100 000 000,- Kč. Nezapsané navýšení základního jmění společnosti bylo splaceno půjčkou, která byla vložena společníkem do společnosti, kdy půjčka byla ve výši 1 500 000,- Kč. Společnost v tuto dobu čerpala dva dlouhodobé bankovní úvěry od komerční banky, a to na zboží ve výši 2 000 000,- Kč a na rekonstrukci ve výši 3 010 000,- Kč. Zvýšila se složená záloha pro dodavatele o částku 338 972,- Kč. Došlo k zaplacení půjčky společníkovi ve výši 3 697 563,- Kč a půjčky zaměstnanců ve výši 80 000,- Kč. Společnost v roce 1997 nezaplatila mantatorní výdaje v plné výši, a to daň z přidané hodnoty, kdy závazek z roku 1996 činil 689 434,- Kč a závazek z roku 1997 činil 569 445,- Kč. Celkem tedy 1 258 879,- Kč. Na tuto dlužnou částku měla společnost uzavřený splátkový kalendář s finančním úřadem XXXXX. Rok 1998 znalec hodnotí jako problematický, společnost má finanční problémy se splácením svých závazků, nehradí především daňové závazky ke státu, společnost není schopna realizovat svá aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. V účetnictví je doložena žádost o poskytnutí podnikatelského úvěru, která byla zřejmě zamítnuta. Společnost stále dlužila finančnímu úřadu XXXXX odvod daně z přidané hodnoty v celkové částce 1 942 072,- Kč, takže za rok 1998 tato částka se celkově navýšila o 937 993,- Kč. Dále dlužila účetní jednotka Finančnímu úřadu v Hodoníně doplatek daně z příjmu právnických osob v celkové hodnotě 223 065,- Kč, závazek vůči OSSZ a VZP činil 96 060,- Kč. Společnost splatila podstatnou část půjčky od společníka a podstatnou část úvěru od komerční banky, což se projevilo negativně, neboť jednotka neplatila odvod DPH a neplatila přijaté faktury za dodané zboží. Rok 1999 již znalec hodnotí negativně, neboť společnost se dostala do tíživé finanční situace, hlavně z důvodu podstatného snížení obrátu. Společnost nebyla schopna realizovat svá aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. V tuto dobu společnost čerpala dva dlouhodobé bankovní úvěry od komerční banky v celkové výši 2 260 000,- Kč, finanční prostředky přitom činily toliko 24 553,- Kč a vlastní jmění se rovnalo částce 2 160 610,- Kč. Společnost dlužila finančnímu úřadu XXXXX za odvod daně z přidané hodnoty částku 2 178 196,- Kč, splátkový kalendář společnost neplnila. Dále účetní jednotka dlužila Finančnímu úřadu v Hodoníně doplatek z příjmu právnických osob, a to částku 199 967,- Kč, závazek vůči OSSZ a VZP činil 165 130,- Kč. V roce 2000 byla již společnost předlužena, neboť splatné závazky činily 2 087 600,- Kč a splatné pohledávky činily 1 519 338,- Kč. Dle obchodního zákona měla společnost sama na sebe vyhlásit konkurz.

Společnost nebyla schopna realizovat aktiva v uvedené výši a dostát svým závazkům. Obdobná situace, kdy negativní trend se stále prohlubuje, byla v roce 2001, 2002 a 2003.

Znalec Ing. Bedřich Kutálek u hlavního líčení dne 7.9.2007 potvrdil závěry písemného vyhotovení znaleckého posudku. Dále uvedl, že pokud ve znaleckém posudku jsou uvedeny půjčky od společníka, jedná se o peníze, které obžalovaná I.L. jako fyzická osoba vložila do své firmy a posléze při splácení dluhů společníka tyto peníze ze společnosti vybrala. Dle znalce v účetnictví nejsou vedeny půjčky od fyzických osob, které by nebyly zaměstnanci firmy, v účetnictví jsou uvedeny toliko drobné půjčky od zaměstnanců nepřevyšující řádově desítky tisíc korun. Veškeré půjčky, vedeny v účetnictví, jsou vedeny jako půjčky bezúročné. Pokud by půjčky byly předány do podnikání firmy za úroky, finanční situace firmy by byla zcela odlišná, zvláště za povinnosti platit ročně za úroky statisíce až miliony korun, a nutnost vyhlášení konkurzu by byla v daleko dřívějším období, než jak plyne z účetnictví. Dle znalce se firma dostala do problémů především koupí nemovitosti v roce 1996, která byla zakoupena na půjčku od komerční banky, neboť tato nemovitost a její následná velmi nákladná rekonstrukce byla zcela neúměrná finančním možnostem firmy. Od této doby bylo hospodaření firmy XXXXX ve špatném stavu a s nejistou perspektivou, přičemž prognóza byla spíše negativní.

K osobě obžalované I.L. bylo zjištěno, že obžalovaná, dle vlastního vyjádření, ač má trvalé bydliště XXXXX vesměs se zdržuje na adrese XXXXX, kde bydlí se svým přítelem M.B., se kterým má dítě. Syn P. se narodil dne XXXXX. Tato skutečnost soudem byla zjištěna z vyžádaného rodného listu. Od září roku 2007 dle obžalované má syn navštěvovat mateřskou školku v XXXXX. V současné době je obžalovaná na mateřské dovolené a pobírá částku okolo 8 000,- Kč měsíčně. Do března roku 2007 dostávala toliko částku 560,- Kč měsíčně a živila se rozprodejem svých osobních věcí a pomocí ze strany rodičů. Její přítel pracuje na živnostenský list a na dítě po vzájemné dohodě přispívá částkou ve výši okolo 500,- Kč měsíčně. Obžalovaná, dle vlastního vyjádření, je netrestaná, není proti ní vedeno žádné další trestní řízení. Z obsahu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaná je skutečně doposud netrestanou osobou, v místě trvalého bydliště obžalované není bližších, tedy i negativních, poznatků. Soud nezjistil žádné skutečnosti, svědčící o jiné trestné činnosti obžalované.

Vytýkané jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, je rovněž dokladováno listinnými důkazy, které byly čteny u hlavního líčení dne 3.7.2007 (č.l. 1246-1248). Jedná o následné listinné důkazy:

Listinné důkazy k půjčkám poskytnutým manželce V.:

smlouvy o půjčce	č.l. 227-228,
splátkový kalendář	č.l. 229,
soupis majetku	č.l. 230,
smlouva o půjčce	č.l. 231, 232, 233, 243,
návrh splátek	č.l. 234,
přehled půjček a úroků zpracovaný poškozenou	č.l. 238,
notářský zápis	č.l. 254-255,

návrh na nařízení exekuce	č.l. 256-257,
usnesení OS XXXXX	č.l. 258,
exekuční příkazy	č.l. 259, 260-261, 263,
pokladní doklady	č.l. 262, 265,

Listinné důkazy k finančním půjčkám od J. F.:

uznání závazku	č.l. 109,
uznání dluhu	č.l. 122,
uznání dluhu	č.l. 123,
smlouva o půjčce	č.l. 124,

Listinné důkazy k úvěru M. H. (bod 2. výrokové části rozsudku):

žádost o poskytnutí úvěru	č.l. 132-134,
potvrzení o příjmu	č.l. 135, 136, 137, 138, 139,
smlouva o úvěru	č.l. 140-142,
pokladní doklady	č.l. 143, 151-157, 168-173, 180, 202-221,
prohlášení o ručitelském závazku	č.l. 144,
potvrzení o převzetí peněz	č.l. 150,
potvrzení o bezdlužnosti	č.l. 158,
potvrzení o úhradě dlužné částky	č.l. 159, 160,
výzva k úhradě	č.l. 166, 181, 182, 183, 184, 186, 187,
dopis	č.l. 167,
plná moc	č.l. 179,
oznámení o postoupení pohledávky	č.l. 185,
uznání závazku	č.l. 188,
sdělení	č.l. 195, 196-197, 201,

Listinné důkazy k zapůjčení finančních částek od J.K.:

směnky	č.l. 275,
uznání závazku	č.l. 276,

Listinné důkazy k zapůjčení finančních prostředků od M.P.:

pokladní doklady	č.l. 286-288,
směnka	č.l. 289,
uznání závazku	č.l. 290,
exekuční příkaz	č.l. 292-293,

Listinné důkazy k zapůjčení finančních prostředků od J.P.:

smlouvy o půjčce	č.l. 295-296, 298,
dlužní úpis	č.l. 297,

uznání dluhu	č.l. 299,
zástavní smlouvy	č.l. 308-310, 313-315,

Listinné důkazy k úvěru P. L. (bod 4. výrokové části rozsudku):

žádost o úvěr	č.l. 324,
smlouva o úvěru	č.l. 325-326,
uznání dluhu s přímou vykonatelností	č.l. 327,
potvrzení o výši příjmu	č.l. 329,
nabídka dalšího úvěru	č.l. 330,
pracovní smlouva	č.l. 337-338,
výpis z úvěrového účtu	č.l. 339-403,
výpis z běžného účtu	č.l. 404-476,
sdělení banky	č.l. 486-487,

Listinné důkazy k úvěru u GE Capital Bank (bod 5. výrokové části rozsudku):

žádost o úvěr	č.l. 477,
smlouva o úvěru	č.l. 478-479,
potvrzení o výši příjmů	č.l. 480,
sdělení banky	č.l. 486-487,
výpis z běžného účtu	č.l. 488-534,
výpis z úvěrového účtu	č.l. 535-587,

Listinné důkazy k úvěru u České spořitelny (bod 6. výrokové části rozsudku):

žádost o úvěr	č.l. 588,
smlouva o úvěru	č.l. 589-591,
výběrový doklad	č.l. 592,
prohlášení o ručitelském závazku	č.l. 593,
potvrzení příjmů	č.l. 594, 595,
stav úvěrového účtu k 27.4.2005	č.l. 596,
historie úvěrového účtu	č.l. 597,
sdělení banky	č.l. 599-600,
výzva ručitelů	č.l. 630,
upomínka	č.l. 631,

Listinné důkazy k úvěru M.K. (bod 7. výrokové části rozsudku):

prohlášení převzetí peněz	č.l. 606,
uznání závazku	č.l. 607,
žádost o úvěr	č.l. 608,
smlouva o úvěru	č.l. 609-611,
obecné podmínky KB a.s. pro úvěry občanům	č.l. 612-614,
potvrzení příjmů	č.l. 615, 618,
prohlášení ručitele	č.l. 616-617,

zápis z jednání	č.l. 619,
doklady o úhradě závazku poškozenou	č.l. 624a, 624b, 635,
sdělení KB a.s.	č.l. 628,
výběrní lístek	č.l. 632,
upomínky a výzvy	č.l. 633, 634, 638, 639, 643-647, 665, 670, 678-680, 683-686, 689-690, 710-712, 714-722, 724-726, 728-730, 732-734, 741,
pracovní smlouva	č.l. 636,
výpisy z účtu	č.l. 637, 641, 648-664, 666-669, 671-677, 681-682, 687-688, 691-709, 713, 723, 727-731,

Listinné důkazy k úvěru P. L. (bod 8. výrokové části rozsudku):

sdělení banky	č.l. 486-487,
žádost o úvěr	č.l. 792,
zamítnutí žádosti	č.l. 793,
souhlas s poskytnutím úvěru	č.l. 794,
smlouva o úvěru	č.l. 795-796,
uznání dluhu s přímou vykonatelností	č.l. 797,
oznámení banky o splatnosti úvěru	č.l. 800,
sdělení banky	č.l. 802,
výpis z úvěrového účtu	č.l. 803-849,

Listinné důkazy k úvěru P. L. a A.L. (bod 69 výrokové části rozsudku):

žádost o poskytnutí úvěru	č.l. 850-851,
smlouva o úvěru	č.l. 852-853,
obecné podmínky KB a.s. pro úvěry občanům	č.l. 854-856,
potvrzení o příjmech	č.l. 857, 862,
prohlášení ručitele	č.l. 858-861,
záznam o šetření	č.l. 879,
výpisy z účtu	č.l. 880, 887, 893-898, 900-903, 905, 908, 913-915, 918-934, 942,
pokladní složenka	č.l. 881,
uznání dluhu s přímou vykonatelností	č.l. 882,
zápis z jednání	č.l. 883,
upomínky a výzvy	č.l. 884-885, 888-892, 899, 904, 906, 907, 909-912, 916-917, 935-941, 943-966,

Listinné důkazy k úvěrům u České spořitelny, Komerční banky a GE Capital Bank (bod 10. výrokové části rozsudku):

a) žádost o poskytnutí kontokorentu	č.l. 967,
smlouva o poskytnutí úvěru na sporožirovém účtu	č.l. 968-969,
potvrzení o příjmu	č.l. 970,
historie k hrazení úvěru	č.l. 971,
stav úvěrového účtu z 27.4.2005	č.l. 972,

- b) upomínky a výzvy č.l. 735-740, 742-743, 751-762, 766-768, 771-773,
776-778, 782, 784-787, 789-790, 995,
výpisy z účtu č.l. 744-750, 763-765, 769-770, 774-775, 779-781, 783, 788, 791,
žádost o úvěr č.l. 979,
smlouva o úvěru č.l. 980-981,
obecné podmínky KB a.s. pro úvěry občanům č.l. 983-985,
potvrzení o příjmech č.l. 986, 989,
prohlášení ručitele č.l. 987-988,
doklady k úhradám provedeným O.V. č.l. 996-1004, 1021,
sdělení banky č.l. 1016-1017,
- c) sdělení banky č.l. 486-487,
nabídka dalšího úvěru č.l. 1005,
žádost o úvěr č.l. 1006, 1008,
souhlas s poskytnutím půjčky č.l. 1007,
smlouva o úvěru č.l. 1009-1011,
výpis z úvěrového účtu č.l. 1100-1140.

Po takto provedeném dokazování, vyhodnocením shora uvedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, při zohlednění všech okolností případu, jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že v průběhu trestního řízení byla provedena řada důkazních prostředků a z nich vyplývajících důkazů, které při respektování zásady volného hodnocení důkazů a zásady formální logiky tvoří ucelený řetěz, jehož jednotlivé články do sebe zapadají, navazují na sebe a dovolují v daném případě učinit závěr, že obžalovaná spáchala vytykané jednání, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

K bodu 1a:

Obžalovaná ve své výpovědi doznala zapůjčení částky 2 000 000,- Kč, ze které poškozeným údajně platila úroky ve výši 3 % měsíčně. Svědkové manželé V. nejprve v přípravném řízení uvedli zapůjčení částky 3 002 000,- Kč, posléze své výpovědi, a to především J.V., měnili a rozpory nebyla schopna nebo ochotna soudu vysvětlit. Rovněž majetkové poměry, zjištěné soudem, neumožňovaly svědkům půjčovat finanční prostředky v takovém množství. Za této situace soud považuje výpověď poškozených za ne zcela věrohodnou a vychází v rámci zásady in dubio pro reo z výpovědi obžalované. Obžalovaná sama potvrdila, že svědkům splácela toliko úroky, nikoliv však jistinu. Pokud se týká úmyslu, soud hodnotí jednání obžalované jako jednání úmyslné dle ustanovení § 4 písm. b) trestního zákona, když obžalovaná musela být minimálně srozuměna, že předmětné finanční částky nevrátí v dohodnutém termínu, a to s ohledem na svoji finanční situaci. Soud v této souvislosti poukazuje na rozsah finančních závazků obžalované, včetně půjčky u Komerční banky, obžalovaná si tak půjčila peníze za situace, kdy měla nesplacený mnohamilionový úvěr, její majetek byl zatížen zástavními právy a musela si být vědoma, že není příliš reálné, aby půjčené finanční prostředky v dohodnutém termínu vrátila (RT 6Tdo 966/2006). Nutno rovněž v této souvislosti poukázat na znalecký posudek a tu část výpovědi obžalované, která uvedla, že již v tomto období byly velmi nepříznivé obchody se zahraničím.

Obdobná situace je u bodu 1b, c výrokové části tohoto rozsudku, když obžalovaná nepopírá zapůjčení finančních částek, ze kterých platila údajně vysoký úrok, na kterém zaplatila sumu několikrát převyšující dluh, avšak nepopírá, že jistinu nesplátila. Tato výpověď je v souladu s výpovědí poškozeného F. ohledně zapůjčení finančních prostředků. Jeho výpověď

týkající se neplacení úroků ze strany poškozené však soud považuje za nevěrohodnou. Také při tomto vytýkaném jednání obžalovaná spáchala trestný čin úmyslně dle ustanovení § 4 písm. b) trestního zákona, a to z důvodů, jak je výše uvedeno.

V bodě 2 výrokové části tohoto rozsudku je důkazní situace zcela jasná, vyplývá z doznání obžalované, výpovědi svědků i listinných důkazů, obžalovaná zde jednala úmyslně ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona.

Shodná důkazní situace je pak v bodech 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 výrokové části tohoto rozsudku, přičemž obžalovaná také jednala v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona.

V bodě 3a výrokové části tohoto rozsudku je důkazní situace shodná jako v bodě 1a. Nalézací soud v daném případě považuje výpověď manželů V. za ne zcela věrohodnou a vychází z výpovědi obžalované I. L., která uvedla, že v srpnu roku 2000 si od manželů V. zapůjčila částku 150 000,- Kč. Dle názoru soudu obžalovaná při zapůjčení finanční částky již postupovala v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního řádu, neboť v době zapůjčení finanční částky si musela být vědoma zcela neutěšené finanční situace jak firmy XXXXX, na kterou měl být již vyhlášen konkurz, tak i sebe samé jako fyzické osoby, protože v tuto dobu měla zapůjčeny vysoké finanční částky s nemožností zaplacení.

Obdobná důkazní situace je v bodu 3b, e výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaná si sice nepamatuje na vypůjčení částky 450 000,- Kč dne 12.2.2001 od J.K., avšak nepopírá možnost výpůjčky této částky. Nelze než podotknout, že obžalovaná mimo vytýkané jednání si zapůjčovala finanční částky i u dalších osob, např. svědek T., svědek B., případně od dalších osob, jak naznačoval ve své výpovědi svědek T., takže i s ohledem na pravděpodobně nepříznivý psychický stav, který běžně doprovází bezvýhodnou finanční situaci, si na půjčku skutečně nemusí vzpomenout. Prokázanost této půjčky je však zřejmá z výpovědi svědka K. a jeho manželky, které nalézací soud považuje za plně věrohodné. Svědek zapůjčoval finanční prostředky obžalované bezúročně ve snaze pomoci a sama obžalovaná jej označila za čestného člověka. Obžalovaná dle nalézacího soudu vytýkané jednání spáchala v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona z důvodů již výše uvedených.

Obdobná důkazní situace nastala při vytýkaném jednání, které je uvedeno v bodech 3c, g, h výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaná doznává zapůjčení předmětných finančních částek a její doznání je v souladu s výpovědí svědka M.P.. Dle názoru nalézacího soudu obžalovaná z předmětných půjček platila P. úroky v předem dohodnuté výši, avšak počet splátek měsíčních úroků nebyl důkazy, provedenými v průběhu hlavního líčení, přesně určen. Soud však považuje počet splacených měsíčních úroků za podstatně vyšší, než které uváděl ve své výpovědi svědek P. O této skutečnosti svědčí především výpověď svědka K., který byl přítomen u části předání měsíčních úroků. Rovněž při tomto vytýkaném jednání obžalovaná spáchala trestnou činnost úmyslně ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona.

Důkazní situace u vytýkaného jednání, které je uvedeno pod body 3d, f výrokové části tohoto rozsudku je zcela jednoznačná. Obžalovaná doznává vytýkané jednání, její výpověď je potvrzována i výpovědí poškozeného J.P.. Rovněž při tomto vytýkaném jednání obžalovaná páchala trestnou činnost úmyslně ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona.

V bodě 11 výrokové části tohoto rozsudku obžalovaná nepopírá vypůjčení finančních částek, které jsou zde uvedeny, od svého bratra P.L.. Oproti tomu však uvádí, že v období od 27.6.2003 do 18.12.2003 svědkovi předala přibližně částku 30 000,- Kč. Soudu posléze předložila dobu předání jednotlivých finančních částek, přičemž celková výše je 30 300,- Kč. Obžalovaná potvrdila výpověď poškozeného, že v době, kdy předávala finanční prostředky poškozenému, měl poškozený exekučně zajištěny finanční prostředky, které měl na účtu a rovněž exekučně zajištěny věci movité, přičemž exekuční řízení bylo v souvislosti s jinou trestnou činností obžalované. Obžalovaná tuto skutečnost potvrzuje. Vina obžalované je tak spolehlivě prokázána jednak výpovědí poškozeného P.L., který popsal pod jakými záminkami a v jaké výši si obžalovaná od něj zapůjčila peníze, které posléze použila k jemu neznámému účelu, rozhodně ne však v souladu se skutečností uvedenou při vylákání půjčky. Nelze rovněž přehlédnout, že obžalovaná si peníze zapůjčila v květnu 2003 se slibem vrácení v několika dnech a peníze svědkovi počala předávat až v červnu 2003, v daném případě by tak šlo toliko o náhradu škody, nikoli o řádné vrácení finanční částky. Nálezací soud však předané peníze nepovažuje za náhradu škody, neboť se nejedná o vrácení peněz z této půjčky, ale náhradu za zablokovaný účet poškozeného, který má souvislost s jinou trestnou činností obžalované.

Výše uvedené vytýkané jednání je rovněž prokazováno listinnými důkazy, které prokazují, kdy došlo k jednotlivým úvěrům, případně půjčkám, za jakých podmínek a jaké jednotlivé doklady obžalovaná předložila. Dále znaleckým posudkem a výsledkem znalce u hlavního líčení, ze kterého je zřejmé, že podnikání obžalované se dostalo do problémů již v roce 1996 a tyto problémy se postupem doby výrazně prohlubovaly.

Po takto provedeném hodnocení důkazů má soud zato, že vina byla obžalované I. L. bez důvodných pochybností prokázána a proto byla uznána vinnou trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona platného v době spáchání vytýkaného jednání (zákon č. 265/2001 Sb.), neboť obžalovaná sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu, tedy škodu, která byla v ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona přesahuje hranici finanční částky 500 000,- Kč, ale nepřesahuje částku 5 000 000,- Kč. V rámci tohoto trestného činu pak způsobila škodu ve výši 2 550 000,- Kč a trestný čin spáchala jakožto trestný čin pokračující ve smyslu ustanovení § 89 odst. 3 trestního zákona, neboť dílčí útoky byly vedené jednotným záměrem a naplnění stejnou skutkovou podstatou trestného činu. Tyto útoky jsou rovněž spojeny stejným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a jsou obdobné v předmětu útoku.

V bodech 2, 3, 4, 8 pak obžalovaná I. L. svým vytýkaným jednáním spáchala 4x trestný čin úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1,3 trestního zákona a to ve formě organizátorství podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona platného v době vytýkaného jednání (zákon č. 265/2001 Sb.), neboť obžalovaná trestnou činností zosnovala a řídila, přičemž škoda způsobená trestnou činností ve smyslu ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona byla škodou nikoliv malou. V bodě 5, 6 výrokové části pak svým jednáním naplnila zcela zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1, 3 trestního zákona a bodě 9,10 trestného činu úvěrového podvodu podle ustanovení § 250b odst. 1,4 písm. b) trestního zákona, rovněž ve formě organizátorství ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona platného v době vytýkaného jednání.

Obžalovaná pak svým vytýkaným jednáním uvedeným v bodě 3 výrokové části tohoto rozsudku naplnila zcela zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona platného v době vytýkaného jednání, přičemž se jedná o pokračující trestný čin se značnou způsobenou škodou ve smyslu ustanovení § 89 odst. 11

trestního zákona. Celková škoda, kterou obžalovaná v rámci tohoto trestného činu způsobila, činí 2 316 000,- Kč.

V bodě 11 výrokové části tohoto rozsudku obžalovaná svým jednáním zcela, a to jak po formální, tak materiální stránce naplnila trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, přičemž se jedná o pokračující trestný čin se škodou nikoliv malou ve smyslu ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona.

Při ukládání trestu vyhodnotil soud u obžalované ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 trestního zákona a § 31 odst. 1 trestního zákona všechny zákonné okolnosti, rozhodné z hlediska úvah o účelu trestu, jeho druhu a výměry a trest byl volen tak, aby splnil svůj účel jak z hlediska individuální, tak i generální prevence. Soud uložil, s ohledem na spáchání více trestných činů, trest úhrnný, a to dle ustanovení § 250 odst. 3 trestního zákona, kdy zákon stanoví trestní sazbu od dvou do osmi let. Jakožto okolnost polehčující ve smyslu ustanovení § 33 písm. g) trestního zákona a § 33 písm. ch) trestního zákona soud u obžalované vyhodnotil, že před spácháním trestné činnosti vedla řádný život a trestné činnosti upřímně litovala. Oproti tomu, jakožto okolnost přitěžující ve smyslu § 34 písm. h) trestního zákona, § 34 písm. j) trestního zákona a § 34 písm. k) trestního zákona soud vyhodnotil, že obžalovaná trestnou činností způsobila vyšší škodu, trestnou činnost páchala po delší dobu a spáchala více trestných činů. Soud se však rovněž zabýval okolnostmi případu, přičemž nelze přehlédnout, že obžalovaná větší část finančních prostředků, které získala trestnou činností, použila na placení vysokých úroků, takže část poškozených na úrocích získala částky dosahující, či dokonce přesahující, původně zapůjčenou jistinu. Nelze rovněž přehlédnout, že obžalovaná nejednala v úmyslu finanční prostředky použít pro vlastní soukromou potřebu, ale byla vedena snahou zachránit firmu, kterou vlastnila. Soud rovněž se musí zabývat dobou spáchání vytykánoho jednání a tento značný časový odstup od odsouzení zohlednit i v otázce právního názoru trestní odpovědnosti obžalované, a to i z hlediska ustanovení článku 38 odst. 2 listiny základních práv a svobod. Doba spáchání vytykánoho jednání pak má být i ve smyslu judikátu Ústavního soudu ČR a Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku zohledněna při ukládání sankce pachateli trestného činu a soud tuto skutečnost při ukládání trestu zohlednil. Základním účelem trestu jest chránit společnost před pachatelem trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčení trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti. U obžalované, dle názoru nalézacího soudu, jest nepravděpodobná recidiva obdobného vytykánoho jednání. Soud proto zvýraznil výchovný prvek trestu a obžalované uložil výchovný trest při dolní hranici zákonné sazby, tedy ve výměře tří let, který podmíněně odložil na zkušební dobu při samé horní hranici zákonné sazby. Současně nad obžalovanou vyslovil dohled, a to v intencích ustanovení § 26 písm. a), § 26 písm. b) trestního zákona, přičemž tento dohled by měl vyloučit možnost recidivy shodného jednání. Soud při uložení podmíněného trestu současně obžalovanou zavázal, aby dle svých sil uhradila škodu, kterou svým vytykánohým jednáním spáchala, tedy škodu poškozeným, k jejichž náhradě byla obžalovaná tímto rozsudkem zavázána. S ohledem na způsob provedení vytykánoho jednání i vyloučení možnosti spáchání obdobného vytykánoho jednání, nalézací soud obžalované rovněž uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu v první polovině zákonné sazby, blíže středu.

V adhezním řízení soud zavázal obžalovanou zaplatit škodu poškozeným, kteří se řádně připojili k adheznímu řízení, svůj nárok vyčíslili a dokladovali a jejichž škoda je v přímé příčinné souvislosti s trestnou činností obžalované. Se zbytkem nárok pak soud poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozeného J.V. pak odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních s celým svým nárokem, neboť obžalovaný svůj nárok přesně

nedoložil a pokud se týká nároků, týkající se ručení za částku 3 000 000,- Kč, které měli obžalované zapůjčit manželé V., není zde přímá souvislost s trestnou činností obžalované.

Krajský státní zástupce v Brně navrhl v obžalobě, která byla podána u Krajského soudu v Brně dnem 27.12.2006, mimo jiné, aby obžalovaná byla uznána vinnou, že dne 28.6.2001 v XXXXX, okres XXXXX si na základě smlouvy o půjčce půjčila od J. a J. V. částku 731.400,- Kč s tím, že se zavázala půjčku splatit v termínu do 23.7.2001, přestože věděla, že svému závazku nemůže dostát, a to z důvodu, že v době půjčky byla zadlužena mnohamilionovými částkami různým věřitelům, od nichž si už nejméně od roku 1998 pod různými záminkami půjčovala peníze a půjčky nesplácela, a stejně tak ani v tomto případě dodnes ke splacení půjčky nedošlo.

Obžalovaná I. L. jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení jednoznačně popřela vypůjčení předmětné finanční částky k danému dni. Dle obžalované šlo toliko o formální podpis výpůjčky, kdy peníze byly již obžalované předány v předcházející době, tedy převážně v letech 1997-1998 a dále v srpnu 2000, přičemž do této sumy byly počítány především úroky z těchto částek. K samotnému reálnému předání peněz rozhodně, dle obžalované nedošlo.

Svědčyně J.V. v přípravném řízení uvedla, že k datu uvedeném v žalobním návrhu došlo nejen k přepisu smlouvy, ale i k reálnému předání finančních prostředků. Posléze uvedla u hlavního líčení (č.l. 1243), že část půjčených peněz jí a jejímu manželovi zapůjčil rodinný přítel A.B.. Po zapůjčení finančních prostředků od A.B. dne 1.12.2000 již obžalované nebyla ze strany manželů V. poskytnuta žádná finanční půjčka. K dotazům soudu, aby vysvětlila svůj rozpor v tvrzení uvedla, že si na předmětné skutečnosti již nepamatuje a rozpor nedokáže vysvětlit. Rovněž již neví, zda do celkové částky byla započítána toliko jistina nebo i úrok a jaké konkrétní prostředky byly obžalované poskytnuty. Svědek J.V. si na předmětnou půjčku vůbec nepamatuje.

K danému vytykánému jednání existuje toliko smlouva o půjčce, kde je uvedena výše údajně zapůjčené částky a datum, dále určení věřitelů a dlužníka.

Soud po vyhodnocení všech důkazů, provedených v průběhu hlavního líčení ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, a to jak jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, s přihlédnutím k předcházející trestné činnosti obžalované, při zohlednění všech okolností případu, jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, soud dospívá k závěru, že vina obžalované rozhodně není prokázána. Výpověď poškozené J.V. soud nepovažuje za věrohodný důkaz, neboť poškozená svoji výpověď v průběhu trestního řízení mění, přičemž v poslední výpovědi již uvádí, že si není jistá výší předaných peněz, započtenými úroky apod.. Nelze rovněž přehlédnout žalovanou částku, která je určena na stokoruny a rozhodně není obvyklé, aby při částkách ve výši několika set tisíc byly současně zapůjčeny stokoruny. Tato okolnost, dle názoru nalézacího soudu, svědčí o nevěrohodnosti výpovědi poškozené. Svědek J.V. si na předmětnou událost nepamatuje a proto tato výpověď není ve prospěch, ani v neprospěch obžalované. Oproti tomu obžalovaná vesměs svou ostatní trestnou činnost doznává, poukazuje na placení úroků manželům V., o čemž by svědčily i různé tzv. smlouvy založené ve spise, a lze konstatovat, že obhajoba obžalované nebyla vyvrácena jakýmkoliv konkrétním důkazem provedeným v průběhu trestního řízení.

Za této důkazní situace, v rámci zásady in dubio pro reo, nalézací soud dospívá k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaná stíhána a proto obžalovanou zprostil ze spáchání předmětného skutku ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu.

S ohledem na zproštění obžalované byli poškození J.V. a J.V. se svým nárokem na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 10. září 2007

JUDr. Radomír Koudela, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Heliová